

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ
ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန

ပင်ရင်းမြန်မာစာ ရေသည်ပြဇာတ် ဒသမတန်း

အခြေခံပညာသင်ရိုးညွှန်းတမ်း၊ သင်ရိုးမာတိကာနှင့်
ကျောင်းသုံးစာအုပ်ကော်မတီ

apostrophe plus de 10000 registres
de la population

ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရ
ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန

**ပင်ရင်းမြန်မာစာ
ရေသည်ပြဇာတ်
ဒသမတန်း**

အခြေခံပညာသင်ရိုးညွှန်းတမ်း၊ သင်ရိုးမာတိကာနှင့်
ကျောင်းသုံးစာအုပ်ကော်မတီ

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ အုပ်စု (၄၂၂၂၈၂)

၂၀၁၈-၂၀၁၉ ပညာသင်နှစ်

အခြေခံပညာ သင်ရိုးညွှန်းတမ်း၊ သင်ရိုးမာတိကာနှင့်
ကျောင်းဆုံးစာအုပ်ကော်မတီ၏ မူပိုင်ဖြစ်သည်။

အခြေခံပညာ သင်ရိုးညွှန်းတမ်း၊ သင်ရိုးမာတိကာနှင့်
ကျောင်းဆုံးစာအုပ်ကော်မတီ၏ မူပိုင်ဖြစ်သည်။

အခြေခံပညာ သင်ရိုးညွှန်းတမ်း၊ သင်ရိုးမာတိကာနှင့်
ကျောင်းဆုံးစာအုပ်ကော်မတီ၏ မူပိုင်ဖြစ်သည်။

အခြေခံပညာ သင်ရိုးညွှန်းတမ်း၊ သင်ရိုးမာတိကာနှင့်
ကျောင်းဆုံးစာအုပ်ကော်မတီ၏ မူပိုင်ဖြစ်သည်။

အခြေခံပညာ သင်ရိုးညွှန်းတမ်း၊ သင်ရိုးမာတိကာနှင့်
ကျောင်းဆုံးစာအုပ်ကော်မတီ၏ မူပိုင်ဖြစ်သည်။

အမှာစာ

မြန်မာနိုင်ငံ ပညာရေးကို အဆင့်အတန်းမြင့်မားစေရန် ပညာရေးအစီအစဉ်သစ်ဖြင့် ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

ထိုအစီအစဉ်သစ်အရ အခြေခံပညာရေးကဏ္ဍတွင် မြန်မာစာအခြေခံခိုင်ခံ့တောင့်တင်း၍ ကျွမ်းကျင်စွာတတ်မြောက် စေရန် မြန်မာစာသင်ရိုးကို ပြန်လည်ရေးဆွဲပါသည်။

အဆိုပါသင်ရိုးအရ အခြေခံပညာအထက်တန်းမြန်မာစာ သင်ကြားခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို အောက်ပါအတိုင်း ချမှတ်သင်ကြားမည်ဖြစ်ပါသည်။

၁။ စကားပြေလေ့လာရာတွင် အကြောင်းအရာ၊ အရေးအသားနှင့် အလင်္ကာတန်ဆာဆင်မှုကို သိရှိစေရန်။

၂။ ကဗျာကို လေ့လာရာတွင် ကဗျာအဓိပ္ပာယ်၊ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် အလင်္ကာတန်ဆာဆင်မှုကို သိရှိနားလည်စေရန်။

၃။ ဝေါဟာရ ကြွယ်ဝစေရန်နှင့် ကျွမ်းကျင်စွာ သုံးနှုန်းတတ်စေရန်။

၄။ စာကို ပြေပြေပြစ်ပြစ်နှင့် တန်ဆာဆင်ရေးတတ်စေရန်။

၅။ စာစီစာကုံးလေ့ကျင့်ပေးရန်။

အထက်ပါ ရည်မှန်းချက်နှင့်အညီ အခြေခံပညာ အထက်တန်း ဒသမတန်းတွင် သင်ကြားနိုင်ရန် ရေသည်ပြဇာတ်ကို ရွေးချယ်ပြဋ္ဌာန်းပါသည်။

ရေသည်ပြဇာတ်သည် ဘုရားဟောအဋ္ဌနိပါတ်၊ ဂင်္ဂါမာလ ဇာတ်တော်ကိုယူ၍ရေးသော ပြဇာတ်ဖြစ်သည်။ ရေသည်ပြဇာတ် ကိုပင် ဂင်္ဂါမာလဇာတ်ဟူ၍လည်းခေါ်ကြသည်။ ရေသည်ပြဇာတ် ကို စီကုံးရေးသားသူမှာ စလေဦးပုညဖြစ်သည်။

ဦးပုည၏အတ္ထုပ္ပတ္တိ

ဦးပုညသည် စလေမြို့ဇာတိဖြစ်သည်။ စစ်ကိုင်းမင်း လက်ထက် မြန်မာနှစ် ၁၁၇၄ ခု (ခရစ်နှစ် ၁၈၁၂) တွင် ဖွားသည်။ ငယ်မည် မောင်ပုတ်စည် ဖြစ်သည်။ ဦးပုည၏ဖခင်မှာ မြို့သူကြီးရိုးဖြစ်သည်။

ဦးပုည၏ ငယ်ဆရာများမှာ စလေမြို့မ ခင်ကြီးစနှင့် တူမောင်းဆရာတော် ဦးဒီပတို့ဖြစ်သည်။ အမရပူရမြို့ ဗန်းမော် ဆရာတော်ထံ ပညာဆက်လက် ဆည်းပူးသည်။ ဦးပုည၏ ရှင်သာမဏေဘွဲ့မှာ ရှင်ပုညာဘိဓဇဖြစ်သည်။

ရှင်လူထွက်ပြီးနောက်မင်းတုန်းမင်းညီတော် ကနောင်မင်းထံတွင် ခစားရသည်။ နောင်တွင် မင်းတုန်းမင်းထံခစားရာ လက်ဖက်ရည်တော်ဘက်တွင် မင်းလှသင်္ခယာဟူသောဘွဲ့နှင့် ထမ်းရွက် ရသည်။ ရွာစည်ရွာကိုလည်း စားရသည်။ မင်းတုန်းမင်းထံခစားစဉ် မြင်ကွန်းမြင်းခုံတိုင် မင်းသားတို့ ပုန်ကန်သည့်အရေး၌ ဦးပုညအခါပေးသည်ဟု သင်္ကာမကင်းသဖြင့် မြို့ဝန်ဦးသာအိုးအိမ်တွင် ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်ထားရာမှ ကွပ်မျက်ခံရသည်။ မင်းတုန်းမင်းကြီးကနမြောလှ၍ 'လူကိုခွေးသတ်လေခြင်း' ဟု မိန့်ခဲ့သည်။

ဦးပုညသည် အာဝဇ္ဇန်းရွှင်သည်။ တန်ကျယ်ပုတ္တိဉာဏ်လျင်သည်။ ဇေယျပဋိဘာန်ရှင်သည်။ သို့ဖြစ်ရကား သူ့စာများသည် ရွှန်းရွှန်းဝေ၍နေတော့သည်။ 'ကဗျာဉာဏ်အာဘော်ကလည်း ကလော်တိုင်း ထွက်သောကြောင့်' ဟု သူ့ကိုယ်တိုင်ဆိုခဲ့ဖူးသည်။ ဦးပုညသည် လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၁၇၀ ကျော်က မြန်မာဝတ္ထု ဆရာကြီးလည်းဖြစ်သည်။ ပြဇာတ်ရေးဆရာကြီးလည်းဖြစ်သည်။ သူ့ဝတ္ထုများသည် ဇာတ်ကွက်ဇာတ်လမ်း အဆန်းတကြယ်ဖြစ်မှုကြောင့် ကျော်စောသည်မဟုတ်။ လူ့သရုပ်ကို ပီသအောင်ဖန်ဆင်း ပြနိုင်သောဂုဏ်ကြောင့် ကျော်စောခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုခေတ် ပညာရှိများက ဦးပုညကို အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာကြီး ရှိတ်စပီးယား နှင့်ခိုင်းနှိုင်းလေ့ရှိကြသည်။

ဦးပုညပြဇာတ်များ

ဦးပုညသည် မင်းညီမင်းသား မိဖုရားတို့က တိုက်တွန်းသဖြင့် ပြဇာတ်များကို ရေးသားစီကုံးခဲ့သည်။ ရေးသားခဲ့သော ပြဇာတ်များမှာ ရေသည်ပြဇာတ်၊ ပဒုမပြဇာတ်၊ ဝေဿန္တရာပြဇာတ်၊ ဝိဇယပြဇာတ်၊ ကောသလပြဇာတ်၊ ဝါသုဒေဝပြဇာတ် စသည်တို့ဖြစ်သည်။

ဂင်္ဂါမာလခေါ် ရေသည်ပြဇာတ်

မင်းတုန်းမင်းကြီးနှင့်ညီတော် အိမ်ရှေ့ကနောင်မင်းတို့ စိတ်မကြည်ရှိကြရာမှ ပြန်လည်သင့်မြတ်သောအခါ အိမ်ရှေ့မင်းက တောင်းပန်ဝန်ချခန်းပါသော ရေသည်ပြဇာတ်ကို ဦးပုညအား ရေးသားဆက်သွင်းစေသည်။ ထိုရေသည်ပြဇာတ်ကို မင်းတုန်းမင်းကြီးဖတ်ရှုရသောအခါ ညီတော်ကနောင်မင်းကို ပိုမိုချစ်ကြည်လာသည်။ ဤပြဇာတ်ကို အထူးနှစ်သက်တော်မူ၍ ရှေ့တော်၌ အခါခါအထပ်ထပ်ဖတ်လျှောက်ကပြ ကြရသည်ဟုဆိုသည်။

ပြဇာတ်လေ့လာနည်း

- (က) ပြဇာတ်၏သဘော
ပြဇာတ်ဆိုသည်မှာ ကပြရန်ဇာတ်လမ်းတစ်ခုကို ဇာတ်ဆောင်အချင်းချင်း အပြန်အလှန် စကားပြောခန်းများဖြင့် ရေးဖွဲ့သောရသစာပေ အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ဖြစ်သည်။ ရေးဖွဲ့ရာတွင် လင်္ကာဖြင့်လည်းကောင်း၊ စကားပြေဖြင့်လည်းကောင်း ရေးဖွဲ့လေ့ရှိသည်။
- (ခ) ဇာတ်လမ်း
ပြဇာတ်တွင် ဇာတ်လမ်းသည် အခြေခံဖြစ်သည်။ မြန်မာ ပြဇာတ်ဆရာတို့သည် အများအားဖြင့် ဘုရားဟောဇာတ်နိပါတ်များမှ ဇာတ်လမ်းကိုယူ၍ လင်္ကာသွားဖြင့် ရေးဖွဲ့လေ့ရှိသည်။ ဇာတ်လမ်းဆင်ရာတွင်ဇာတ်ဆောင်တို့၏ အပြန်အလှန်ပြောသောစကား၊ တစ်ကိုယ်တည်း ပြောသောစကားတို့ဖြင့် ဇာတ်ရည်လည်အောင် ပုံဖော်ရေးဖွဲ့လေ့ရှိသည်ကို သတိပြုရာသည်။
- (ဂ) ဇာတ်ကွက်
ပြဇာတ်တွင် ဇာတ်ကွက်သည်လည်း အရေးပါသည်။ ဇာတ်လမ်းတွင် ဇာတ်ကွက်တို့ကိုရွေး၍ တစ်ခန်းနှင့်တစ်ခန်း အချိတ်အဆက်မိအောင် ဖွဲ့ရသည်။ ရေသည်ပြဇာတ်တွင် ဇာတ်ကွက်ကို အခန်း ၅ ခန်းခွဲ၍ ဖွဲ့ထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။

အခန်း ၁ တွင် ဗာရာဏသီပြည့်ရှင်မင်းကြီး၏ သားတော် ဥဒယကုမ္မာမင်းသား တက္ကသိုလ် ပြည်သို့ ပညာသင်သွားခန်း၊ တက္ကသိုလ်ပြည်မှ အပြန်လမ်းစခန်း၌ နားနေသောအခန်းနှင့် ဗာရာဏသီမြို့ မြောက်မျက်နှာက ရေသည်ယောက်ျား စကားဆိုခန်းကိုဖွဲ့သည်။

အခန်း ၂ တွင် မြို့တောင်မျက်နှာက ရေသည်မိန်းမ စကားဆိုခန်းကိုဖွဲ့သည်။

အခန်း ၃ တွင် တက္ကသိုလ်ပြည်က ပြန်လာသောမင်းသား နေပြည်တော်သို့ရောက်၍ ခမည်းတော် လွန်နှင့်သောကြောင့် မျိုးမတ်တို့ကနန်းတင်ရာ နန်းသိမ်းပွဲခံသော အခန်းကိုဖွဲ့သည်။

အခန်း ၄ တွင် ရေသည်ယောက်ျားနှင့် ရေသည်မိန်းမ တွေ့ဆုံခန်းကိုဖွဲ့သည်။

အခန်း ၅ တွင် ရေသည်ယောက်ျားနှင့် ဥဒယမင်းကြီး တွေ့ဆုံပြီးလျှင် ရေသည်ယောက်ျားအား ထီးနန်းတစ်ဝက်ပေး၍ အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ် ချီးမြှောက်ခန်း၊ ဥယျာဉ်တော်တွင် အိမ်ရှေ့မင်းသည် ဥဒယ မင်းကြီး အိပ်ပျော်စဉ် လုပ်ကြံရန်ကြံစည်ခန်း၊ သတိသံဝေဂရကာ လျှော်တေသင်္ကန်းဆင်မြန်း၍ အိမ်ရှေ့ မိဖုရား နှင့် တောထွက်ခန်းများကိုဖွဲ့သည်။

(ဃ) ဇာတ်ဆောင်

ပြဇာတ်တွင် ဇာတ်ဆောင်သည် အလွန်အရေးပါသည်။ ဇာတ်ဆောင်တို့၏ လူ့သဘာဝအဖွဲ့ကို အထူးပြုလေ့လာသင့်သည်။ ဇာတ်လမ်းပေါ်လွင်အောင် ဇာတ်ဆောင်များက သရုပ်ဖော်ရသည်။ ဇာတ်ဆောင်များ၏ ပြောဆိုပုံ၊ လှုပ်ရှားပုံကို လေ့လာလျက် လူ့သဘာဝကို ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်သည်။

ရေသည်ယောက်ျား၏ ပြောဆိုပုံ၊ ပြုမူပုံ၊ လှုပ်ရှားပုံတို့ကို လေ့လာ၍ သူ့ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုး ဖြစ်သည်ကို အကဲခတ်ဝေဖန်နိုင်ပေသည်။ ဇာတ်ဆောင်သည် အရေးကိစ္စတစ်ခုတွင် မည်သို့ပြုမူ ဆုံးဖြတ်တတ်သည်။ မည်သို့ကျင့်ကြံ အားထုတ်တတ်သည်ကို လေ့လာ၍ စရိုက်သဘာဝကို ဝေဖန် ဆန်းစစ်နိုင်သည်။

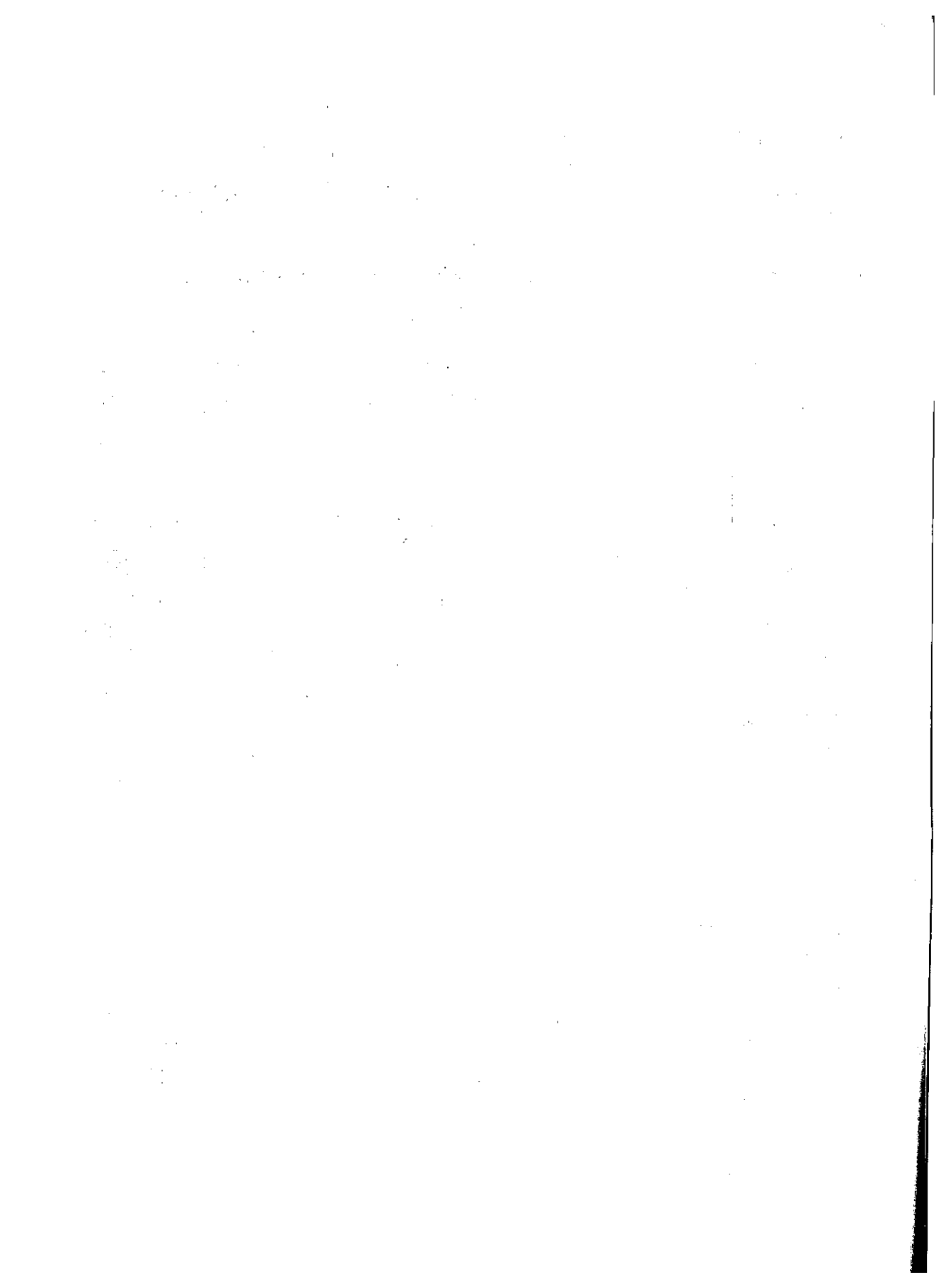
(င) ကာလဒေသနောက်ခံ

ပြဇာတ်တွင် ကာလဒေသနောက်ခံကို ဇာတ်ဆောင်တို့၏ ဖွဲ့နွဲ့ပြောဆိုသောစကားအရ သိရ သည်။ အချိန်ကာလမှာ တစ်နေ့တာကာလဖြစ်သည်။ နောက်ခံဒေသများမှာ နေပြည်တော်၊ မြို့မြောက် မျက်နှာ၊ မြို့တောင်မျက်နှာ၊ နန်းတော်နှင့် ဥယျာဉ်တော်စသော နေရာဒေသများဖြစ်သည်။

(စ) ပြဇာတ်စာပေအဖွဲ့အနွဲ့

ရှေးခေတ်ပြဇာတ်စာပေတွင် ဇာတ်ဝင်စကားများကို လင်္ကာဖြင့် ဖွဲ့နွဲ့စီကုံးလေ့ရှိသည်။ စွဲလမ်း စရာဖြစ်အောင် ထိထိမိမိဖွဲ့ရသောကြောင့် လင်္ကာအသွားကို ပြဇာတ်ဆရာတို့ အသုံးပြုကြသည်။ ထိုသို့ဖွဲ့ရာတွင် ဆိုင်းဆင့်၊ ပတ်တိုက်စကားများကို အထူးအရေးပေး၍ဖွဲ့သည်။ ဦးပုညသည် ပြဇာတ် ရေးရာတွင် စကားလုံးပြောင်မြောက်စွာဖြင့် ရသမြောက်အောင်ဖွဲ့သည်။ ဇာတ်ဆောင်တို့၏ ပြောစကား ကိုဖွဲ့ရာတွင်လည်း ဇာတ်ဆောင်၏သဘာဝစရိုက်နှင့် ကိုက်ညီအောင် ကြမ်းသင့်သည့်နေရာတွင် ကြမ်း၊ နုသင့်သည့်နေရာတွင်နု၊ ယဉ်သင့်သည့်နေရာတွင် ယဉ်အောင်ဖွဲ့သည်။ ထိုအဖွဲ့မျိုးကို ရေသည်ပြဇာတ် တွင် လေ့လာနိုင်သည်။

အချုပ်အားဖြင့် ပြဇာတ်တစ်ပုဒ်ကို လေ့လာရာတွင် ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ကွက်၊ ဇာတ်ဆောင်၊ ကာလဒေသနှင့် ပြဇာတ် စာပေအဖွဲ့အနွဲ့တို့ကို သတိပြုလေ့လာရန်ဖြစ်သည်။

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
အခန်း ၁။	ဗာရာဏသီပြည်ရှင်မင်းကြီး၏သားတော် ဥဒယကုမ္ဘာမင်းသား တက္ကသိုလ်ပြည်သို့ ပညာသင်သွားခန်း။ တက္ကသိုလ်ပြည်မှအပြန်လမ်းစခန်း၌နားနေသော အခန်းနှင့် ဗာရာဏသီမြို့မြောက်မျက်နှာက ရေသည်ယောက်ျားစကားဆိုခန်း။	၁
အခန်း ၂။	မြို့တောင်မျက်နှာကရေသည်မိန်းမစကားဆိုခန်း။	၃
အခန်း ၃။	တက္ကသိုလ်ပြည်ကပြန်လာသောမင်းသားနေပြည်တော်သို့ရောက်၍ ခမည်းတော်လွန်သောကြောင့် မူးမတ်တို့ကနန်းတင်ရာ နန်းသိမ်းပွဲခံသောအခန်း။	၅
အခန်း ၄။	ရေသည်ယောက်ျားနှင့်ရေသည်မိန်းမတွေ့ဆုံခန်း။	၅
အခန်း ၅။	ရေသည်ယောက်ျားနှင့် ဥဒယမင်းကြီးတွေ့ဆုံပြီးလျှင် ရေသည်ယောက်ျားအားထီးနန်း တစ်ဝက်ပေး၍ အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ချီးမြှောက်ခန်း။ -ဥယျာဉ်တော်တွင်အိမ်ရှေ့မင်းသည်ဥဒယမင်းကြီးအိပ်ပျော်စဉ် လုပ်ကြံရန်ကြံစည်ခန်း။	၉
		၁၄

ရေသည်ပြဇာတ်

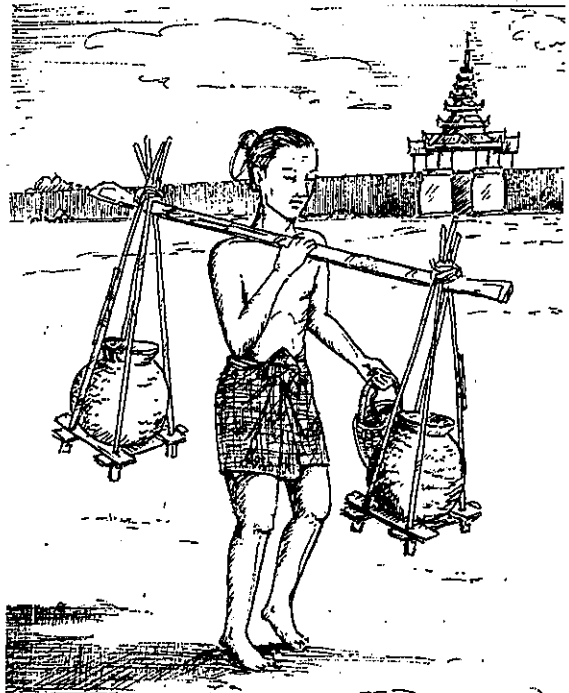
ယေတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ။

။ ဗာရာဏသီပြည့်ရှင်မင်းကြီး ၏သားတော် ဥဒယကုမ္မာမင်းသား

တက္ကသိုလ်ပြည်သို့ ပညာသင်သွားစေ။ တက္ကသိုလ်ပြည်က အပြန်လမ်းစခန်း၌ နားနေစေ။

၎င်းဗာရာဏသီမြို့မြောက်မျက်နှာက ရေရောင်းယောက်ျားထွက်ဆိုရန်စကား။ ။ ဪ... လူ့ဘုံခန်းဝါ၊ လူ့ပြည်ရွာမှာ၊ ဝမ်းစာခဲခက်၊ မုရင်းထမင်း၊ ချဉ်ပေါင်ဟင်းနှင့်၊ ဆန်တွင်းက နက်လွန်းလို့၊ အသက်ရှိစဉ်၊ မသေခင်ကို၊ ကောက်လျှင်ကြီးဆန်၊ နီတာလံနှင့်၊ ငါးသန်သေးနပ်၊ ရေလုံပြုတ်များကို၊ တစ်လုတ်ကယ် ဝဝ၊ စားလိုက်ရလျှင်ဖြင့် အာဂပါးစပ်၊ လူ့ဖြစ်ကျိုးနပ်လေဌဲ၊ မရပ်မနား၊ ရေကိုရောင်းလို့၊ ဝမ်းကျောင်းပါငြားကပဲ၊ စားရသည့်နေ့၊ တစ်လလုံးတွင်မှာ၊ သုံးနပ်လောက်ကယ်သာ တွေ့ရတယ်။ ငွေနှယ်ကြေးနှယ်၊ ဘဟာနှယ်များကို၊ ကွယ်လေဌဲ ပိတ်ပိတ်ပျောက်၊ အမွဲတကခုထွတ်ခေါင်၊ ဖွတ်မင်းနှောင်မှာ၊ ပြာတောင်ကြီး ပေါက်ကရော၊ ပြောင်မြောက်အောင်မွဲနိုင်တဲ့ ဝါကိုယ်နှော်။

ဟယ် . . . သို့သော်လည်း ယောက်ျား၊ ကံရှေ့သွား၊ ကံထားရာဟဲ့၊ မနံနဲပါဘူး၊ အလဲ့သင့်° ချက်ပိုင်၊ ကြက်ကန်းခွပ်လို့၊ ပွဲကျွတ်အောင် နိုင်သေးသပ၊ ကံဆိုင်လို့တကယ်၊ ချက်ကောင်းကိုတွယ်မိလျှင်၊ ရေသယ်၊ မောင်မောင်၊ လူနေလှလို့၊ ရွှေချသလိုပြောင်လိမ့်မယ်၊ အဆောင်တော် ရေအိုးနှင့်၊ ဆိုင်းထမ်းပိုး စုံအလင်၊ ရေချိုကိုဆန်နှင့်လဲရအောင်၊ မြို့ထဲသို့ဝင်တော့မယ်၊ မှန်ဝိုင်းရှင်တော်သုံးက၊ ရေပုံးကြီးဆက်။

- ၀ အလှည့်သင့်
- ၂ ရေသည်

သင်ခန်းစာအကျဉ်းချုပ်

ရေသည်ယောက်ျားသည် အလွန်ဆင်းရဲသည်။ မုရင်းထမင်းနှင့် ချဉ်ပေါင်ဟင်းကိုသာ စားရသည်။ ကောက်လျင်ကြီးဆန်နှင့် ငါးသန်သေးသေးနပ်ကို ရေလုံပြုတ်ထားသော ဟင်းနှင့် တစ်လုတ်မျှ ၀၀စားရလျှင် လူဖြစ်ကျိုးနပ်ပြီဟု ထင်မိပါသည်။ သူ့မှာ ငွေကြေးဟူ၍ ဘာမျှမရှိပါ။ သို့သော်လည်း ကံကောင်းလျှင် ပြောင်ပြောင်ရောင်ရောင် ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

လေ့ကျင့်ခန်းမေးခွန်းများ

- ၁။ စကားစပ်နှင့်တကွရှင်းပြပါ။
အသက်ရှိစဉ်မသေခင်ကို ကောက်လျင်ကြီးဆန်၊ နီတာလံနှင့်ငါးသန်သေးနပ်၊ ရေလုံပြုတ်များကို တစ်လုတ်ကယ်၀၀ စားလိုက်ရလျှင်၊ အာကပါးစပ်၊ လူဖြစ်ကျိုးနပ်လေ့။
- ၂။ အောက်ပါဝေါဟာရတို့ကို ဝါကျအသီးသီးတွင် သုံးပြုပါ။
ချက်ကောင်း၊ အဆောင်၊ ကောက်လျင်၊ မုရင်း။
- ၃။ အောက်ပါအလင်္ကာတို့ကို သက်ဆိုင်ရာသင်ခန်းစာတွင် မည်သို့သုံးထားကြောင်းနှင့် အဘယ်ကြောင့် ထိုအလင်္ကာမြောက် ကြောင်းရှင်းပြပါ။
ဆန်တွင်းကနက်လွန်းလို့ (ဝက်ဝုတ္တိ)၊ ဖွတ်မင်းနောင် (ဝက်ဝုတ္တိ)၊ ပြာတောင်ကြီးပေါက် (အတိသယဝုတ္တိ)၊ ရွှေချသလို (ဥပမာ)။

တစ်ခန်းရုပ်

မြို့တောင်မျက်နှာကရေရောင်းမိန်းမထွက်ဆိုရန်စကားမှာ-

ဪ... ဗာရာမည်ခေါ်၊ သည်ပြည်တော်မှာ၊ အကျော်ဇေယျ၊ ခေါင်မှာစွဲအောင်၊ မွဲတေလှတဲ့၊ ကျွန်မကိုယ်ငယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ၊ လောကခံမှာ၊ ကံမျက်စိလယ်လို့မှာ၊ ပြောင်နိုင်တယ်မရှိ၊ ရေရွက်လို့ရောင်း၊ ဝမ်းကိုကျောင်းရတယ်၊ ခေါင်းကျိန်းလို့ ရိခဲ့ပြီ။ ပဲစိးတစ်ဝက်၊ ပြောင်းတစ်ဝက်နှင့်၊ ဆန်ပြက်သိကာ၊ ပါကောင်းလို့ ပါတော့တယ်။ ဟင်းလျာကပီလော၊ လည်ချောင်းကိုမြေလှန်၊ ဝလုံဆန်အောင်၊ စုံကန်လို့မျှောရတယ်၊ ကော လိုက်တဲ့ကံ၊ မုရင်းဆန်နှင့်၊ ပွဲရံချင်ပေါင်၊ ကျွေးနိုင်တဲ့မောင်များကို၊ လူ့ဘောင်တွင်တစ်ခါ၊ ကြိမ်စမ်းချင်ပါတိ၊ ဇာတာထွန်းပေါ်၊ ကံနှိုးဆော်လို့၊ မတော်တဆ၊ မုရင်းမောင်မောင်၊ ဦးချင်ပေါင်ရို့နှင့်၊ အိမ်ထောင်များကျခါမှာ၊ ပဝကြီးပေါင်းလန်အောင်၊ ဝမ်းစည်းစိမ်ခံဘော့မယ်။

ဪ... တောင်ကြံမြောက်ကြံ၊ ဘရံတောက်တီး၊ ဆင်းရဲခန်းကို၊ နိဒါန်းသွယ်လို့၊ ဘယ့်နှယ်ပင် ညည်းသော်လည်း၊ ဆန်နီးမယ်မဟုတ်၊ ရေကြပ်ကြပ်ရောင်းနိုင်မှ ပြောင်းဆန်ကို ကုပ်မိမယ်၊ စုတ်ပေတောင့် ထမိန်၊ အစပ်ကတစ်ရာ၊ အဖာက ဗရပျစ်၊ မှောင်ကျအောင်ညစ်ပါတဲ့၊ ပဆစ်အိမ်ကို၊ သုံးလွန်းလိမ် ခါးတင် ထိုးလို့၊ ရေအိုးကိုရွက်၊ မူရာတော် နွဲ့နှောင်းနှင့်၊ ရေချိုရောင်းထွက်တော့မယ်၊ ကိုးမျက်စုံ မှန်ဝိုင်းလယ်က၊ ဖရသယ်ကို နေမမြင့်ရအောင်၊ အိုးပင့်တော် မူလိုက်စမ်း မောင်ကြီးရှင်။

- ၁ ကံမျက်စိလည်လို့
- ၂ ပဲစေ့
- ၃ ထဘီ
- ၄ ရေသည်

သင်ခန်းစာအကျဉ်း

ရေသည်မိန်းမသည် အလွန်ဆင်းရဲပါသည်။ ပဲစေ့တစ်ဝက် ပြောင်းတစ်ဝက်နှင့် ဆန်အနည်းငယ်သာ ပါသောထမင်းကို ပီလောဟင်းချိုဖြင့် ဂလုံဆန်အောင် ခြေကန်၍ မျှောချရပါသည်။ မုရင်းထမင်း၊ ချဉ်ပေါင်ဟင်း နှင့် ကျွေးနိုင်သည့် ဖူးစာရှင်ကြုံစမ်းချင်ပါသည်။ ယခုအခြေအနေမှာမူ ရေရောင်းထွက်နိုင်မှ ထမင်းဝစားနိုင် မည်ဖြစ်ပါသည်။

လေ့ကျင့်ခန်းမေးခွန်းများ

- ၁။ စကားစပ်နှင့် တကွရှင်းပြပါ။
ပဲစိတစ်ဝက်၊ ပြောင်းတစ်ဝက်နှင့်ဆန်ပြက်သိကာ၊ ပါကောင်း လို့ပါတော့တယ်။ ဟင်းလျာကပီလော၊ လည်ချောင်းကို မြေလှန်၊ ဂလုံဆန် အောင်၊ စုံကန်လို့မျှောရတယ်။
- ၂။ ရေသည်မိန်းမ ဆင်းရဲချို့တဲ့ပုံကို ပေါ်လွင်အောင်ရေးပါ။
- ၃။ အောက်ပါဝေါဟာရတို့ကို ဝါကျအသီးသီးတွင် သုံးပြုပါ။
ပဆစ်အိမ်၊ ဗရပျစ်၊ ပေါင်းလန်၊ လောကဓံ၊ ပီလော။

တစ်ခန်းရုပ်

တက္ကသိုလ်ပြည်က ပြန်သောမင်းသားထံ၍ ပြည်တော်သို့ ရောက်စေ။ ခမည်းတော် လွန်နှင့်သော ကြောင့်မျှားမတ်တို့က နန်းတင်၊ နန်းသိမ်းပွဲခံ။

သင်ခန်းစာအကျဉ်း

တက္ကသိုလ်ပြည်က ပြန်လာသောမင်းသား နေပြည်တော်သို့ရောက်ရှိ၍ ခမည်းတော်လွန်နှင့် သောကြောင့် မျှားမတ်တို့က နန်းတင်သဖြင့် နန်းသိမ်းပွဲခံသည်။

တစ်ခန်းရုပ်

အထက်က ရေသည်ယောက်ျားနှင့်ရေသည်မိန်းမတို့တွေ့ကြ ရာမိန်းမကဆိုရန် -

ဝါးကွဲထမ်းပိုး၊ ဆိုင်းပေါင်ကျိုးနှင့် ပုဆိုးညစ်တော၊ ယောင်ထန်းစေ့မှုတ်၊ ခေါင်းမွေးစုတ်တဲ့၊ ကျုပ်ဖ အေငယ်။ ။ ရေကိုရောင်းစား၊ မောင့်စွမ်းအားနှင့် စီးပွားတစ်နှစ်၊ ဘယ့်လောက်များဖြစ်ပါတုံး။ စစ်စစ် ပေါက်ပေါက်၊ ဝမ်းရေးလောက်၍၊ စားသောက်သည့်ပြင်၊ လက်ကပ်ခြေကပ်၊ ပိုမိုမြတ်လို့၊ အဖတ်တင်၊ အိမ်တွင် ထုပ်ရ၊ ကျုပ်မောင်လှမှာ ငွေစဘယ်လောက်များသလဲ။ ခါးဝတ်လဲမှာ၊ မလွဲစင်စစ်၊ မျက်မြင်ဖြစ်၍ မစစ်သာဘူး၊ ဗလချာ၊ ချွတ်ခြုံ၊ ဖွားဖက်တော်မှာ မပေါ်ရုံ၊ လုံအောင် အနိုင်ဖုံးရတယ်။ စားဖွယ်သောက်ခင်း၊ ဘယ်ထမင်းနှင့်၊ ဘယ်ဟင်းချဉ်ချို၊ ဘယ့်နှယ်များမျိုးရတုံး၊ နှမလိုစိတ်ကစွဲလို့၊ ဖြစ်နဲ့ကို ပြန်စမ်းပါ မောင့်ကြီးရယ်။

ရေသည်ယောက်ျားဆို၊ ။ ဆံထုံးတော်ကြီး၊ တမာသီးနှင့်၊ ခါးစည်းဝတ်လဲ၊ ချုပ်စပြုကို၊ တဲအပ်နှင့်တွယ်၊ လူမြင် သမျှ၊ စိတ်ပျက်အောင်လှပါတဲ့ -မရေသယ်။ ။ ကုန်သွယ်ရေရောင်း၊ စီးပွားကြောင်းနှင့်၊ လူကောင်းကိုယ့်မောင်၊ ရုန်းလှဆောင်၊ ဝအောင်စား၍၊ ခါးဝတ်တဲ့ပြင်၊ လက်ကပ်ခြေကပ်၊ ပိုမိုမြတ်လို့၊ အဖတ်တင်၊ အိမ်တွင်အများ၊ သံသေတ္တာနှင့်၊ လုံစွာထား၊ ငွေသားလေးရွေးရှိပါတယ်။ သည်ပစ္စည်းတွေ၊ လေးရွေးငွေကြောင့်၊ စိတ်သေလက်ချ၊ မအိပ်ရနိုင်ဘူး၊ ညမူညလူ၊ သူခိုးများပူလွန်းလို့၊ ကိုယ်ထူကိုယ်ထ၊ ကင်းဝတ်လှည့်၍၊ စောင့်ခဲရ၊ ကာလမနည်း ကြာပါပြီ။ ညစာနံနက်၊ စားရရက်မှာတော့၊ မြက်သီးရောရာ၊ မုရင်းဆိုတဲ့၊ ဆန်အိုတာကို၊ ရတနာချဉ်ပေါင်၊ ဝါးပိအလှိုင်း၊ ဆီမဆင်းတဲ့၊ ဟင်းများနောင်နှင့်၊ အာခေါင်ကိုဆွတ်၊ မဝင်မချင်း၊ လည်ချောင်းကိုစင်းပြီးလျှင်၊ အတင်းသာသွတ်ရတယ်။ ခါးဝတ်လဲမှာ၊ မျက်မြင်ပါပဲ၊ ဥစ္စာပြည့်စုံ၊ ခနဂုဏ်နှင့်၊ ကုံလုံဘိခြင်း၊ မသိမ်ဖျင်းပါဘူး၊ လူဆင်းရဲမမှတ်ပါနှင့် အမိငယ်။

- ၁ သျှောင်
- ၂ ဗလချာ
- ၃ ဖြစ်နည်း
- ၄ မရေသည်

ရေသည်မိန်းမဆို။ ။ ငွေလေးရွေးနှင့်၊ ငွေအောင်ကြွယ်ဝ၊ ဥစ္စာပေါတဲ့၊ ဇာတိကငယ်။ ။ နှမမှာလဲ၊ သည်
 လိုပဲ၊ မြေထဲသို့မြှုပ်၊ ကိုယ်သဘောကျ၊ ခင်ပွန်းများရခဲ့လျှင်၊ သူငွေမလုပ်မယ်လို့၊ ငွေထုပ်ကြီးမား၊ လူမသိအောင်၊
 ဖုံးဖိလို့ထားရတယ်။ စီးပွားဆောက်ဦး၊ ကံချင်းပဲနီးရောထင်၊ မောင်ကြီးနှင့်တူရာမှာ၊ ငွေဖြူလေးရွေးရှိပါတယ်။
 သည်ငွေလေးခွေး၊ ဥစ္စာဝန်လေးလွန်းလို့၊ အရေးမတော်၊ ခိုးသူလုယက်၊ မင်းနှိပ်စက်၍၊ ဖျက်ခဲ့သော်၊ ကူဖော်
 လောင်ဖက်၊ မရှိလျှင်ခက်တာမို့၊ နှစ်သက်လောက်သူ၊ စည်းစိမ်ကြီးကို၊ ထီးလိုအုပ်၍၊ ချုပ်မည့်လူကို၊ တစ်ဆူ
 ယောက်ျား၊ ဇမ္ဗူမှာရှားလွန်းလို့၊ လင်သားမယူ၊ အပျိုကြီးလုပ်၍၊ ရွက်အုပ်သီးပူရတယ်။ ကံတူတဲ့မယ့်သခင်၊
 ဘယ်ခါမှစုရုံးလို့၊ ရွှေပုံးရည်ချဉ်မယ်သိ၊ ထင်ရမ္မက်ကယ်နှင့်၊ စောင့်လျက်သာ နေရပါတော့တယ် ကျုပ်မောင်
 ငယ်။

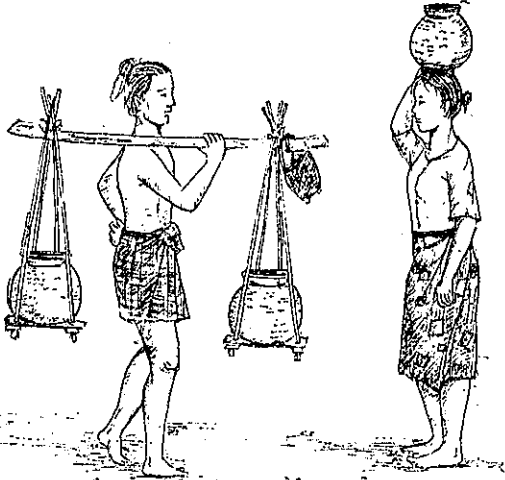
ရေသည်ယောက်ျားဆို။ ။ သုံးစွဲမကုန်၊ တောင်နှယ်ပုံ၊ ငွေမှုန်လေးရွေး၊ ခြိမ့်အောင်ကြွယ်တဲ့၊ မယ်သူ
 ငွေငယ်။ ။ ရွေးလွန်းလျှင်မရ၊ သေးလွန်းလျှင်မလှတဲ့၊ ရှေးကပုံထား၊ လူထဲမှာနေ၊ လူဖြစ်ထွေကို၊ အကျေ
 သားနှင့်၊ ဇာတ်သွားရှည်အောင်၊ အရေးဆောင်လို့၊ ကွေ့ချောင်ဝေဝုစ်၊ ဘောက်စရာလုပ်ရတုံး။ ငွေထုပ်ချင်းတူ၊
 လူရွယ်ချင်းမျှ၊ အလှချင်းနတ်ဖက်၊ တိုင်း၍ရက်တဲ့၊ ပက္ကလာ၊ မိုးရွာသည်နှင့်၊ အခန့်သင့်၊ အခွင့်ဆီဆိုင်၊
 အတိုင်အလှဲ့၊ အစပ်ဖြင့်တဲ့လှပေါ့၊ ဂျင်ပဲ့ချင်းပေါက်ကြစို့။ နောက်မဆုတ်တမ်း၊ သည်ယနေ့တွင်ဖြင့်
 ဘီလူးတွေ့လက်ရသိမ်းလို့၊ အစိမ်းဖမ်း ဖမ်းတော့မည်။ ပတ်ကြမ်းတီး၊ ပွဲပြီးစေကြစို့ငဲ့လေ အမိရယ်။

ရေသည်မိန်းမဆို။ ။ မကြီးသက်လှယ်၊ မျက်ထားချိုတဲ့၊ ကိုရေသယ်ငယ်။ ။ ချစ်တယ်ကြိုက်တယ်၊ အတင်း
 အကျပ်၊ နောက်ပိုးထပ်လို့၊ တောက်တဲ့ကပ်တွယ်လေသည်။ ဘယ်နှယ်တုံး ခုတင်ခု၊ အရပ်မူဆော်သလို၊ တော်ရုံ
 ပင်သော့ပါရော့။ ပေါ့ပေါ့တန်တန်း၊ ဟင်းရွက်ကန်စွန်း၊ သရေရွမ်းအောင်၊ တလတွန်းကြံတယ်လို့၊ ဟန်ပန်ရနိုင်
 ပါမလား။

တစ်နပ်စားမကြုံ၊ တကယ်တမ်းမှန်ပါလျှင်၊ စရန်ခန်းဝင်၊ သေတ္တာနှင့်အလေး၊ ငွေလေးရွေးကို၊ ကြိုက်
 ကြေးဟင်မှ၊ အကြင်လင်မယား၊ လူနှင့်တူလို့၊ လူခန့်ညားတော့မပ။ ငွေသွားလို့ယူ၊ ငွေမြင်လျှင်၊ လင်လုပ်မည်၊
 အဟုတ်ပ ဟလူရယ်။ ဇမ္ဗူလုံးနတ်၊ တို့မင်းမြတ်မှာလဲ၊ ပြာသာဒ်ဘုံယုံ၊ နန်းသိမ်းပွဲခံမတဲ့၊ ပန်းမန်နံ့သာ၊ လိမ်းကျံ
 ကာနှင့် ကြင်ရာမကွဲ၊ အချိုဝယ်လို့၊ ပွဲလယ်မှာ တဲရအောင်၊ ပဲဝက်သပြာ၊ လေးရွေးဟာကို၊ မြန်စွာသာယူချေ
 တော့ မောင်ကြီးရယ်။

- ၀ အတိုင်အလှည့်
- ၂ အစပ်ဖြင့်တည့်
- ၃ ရေသည်
- ၄ တရတွန်း

ရေသည်ယောက်ျားဆို။ ။ ဟဲ့ . . . ဘကြီးသား၊ တစ်ခါများဖြင့် သိကြားစောင်မ၊ မယားလည်းရပေပြီ။ လူတကာနဲ့၊ ကြင်ရာနတ်ဖက်၊ မောင်ကြီးသက်ကို၊ လက်ချင်းတွဲလို့၊ မင်းပွဲသဘင်၊ မုန့်ပဲစား၍၊ အခဲသားဝင်ရအောင်၊ ငွေစင်ပဲဝက်၊ မသုံးရက်တဲ့၊ အနုဂ္ဂရတနာ၊ မြောက်မြို့ရိုးကြား၊ ငါ့ဝက်လို့ထားခဲ့တဲ့၊ ကြေးများစွာကို၊ မကြာချက်ချင်း၊ မီးနှင့်အတူ ကျိုက်ကျိုက်ဆူတဲ့၊ သဲပူတွင်းမှာ၊ သိုင်းနင်းကွက်ကျ၊ ရေသည်မ လူ၊ ကြင်သည်းအူ၊ ငွေစယူကြွတော့မည်။ ဗေလုဝစောင်း၊ ငါးကွင်းဥသျှောင်၊ နတ်မင်းဆောင်တဲ့၊ သန်းခေါင်မောင်းမှာ၊ ခုနစ်ချောင်းညို့၊ ဆိုင်ရာတို့ပြီးလျှင်၊ ချောပို့တော်မူလိုက်စမ်း ကိုးရွာစား။

သင်ခန်းစာအကျဉ်း

ရေသည်ယောက်ျားနှင့် ရေသည်မိန်းမတို့ တွေ့ဆုံ၍ စကားဆိုကြသည်။ ရေသည်မိန်းမက ရေသည်ယောက်ျားကို မောင်ကြီးမှာ တစ်နှစ်လျှင် စီးပွားဘယ်လောက်ဖြစ်ပါသလဲ။ စားပြီးသောက်ပြီး လက်ထဲတွင် ငွေမည်မျှ ကျန်ပါသလဲ။ ဘယ်လိုဝတ်၍ ဘယ်လိုစားပါ သလဲဟူ၍မေးသည်။ ရေသည်ယောက်ျားက ရေရောင်း၍ ဝမ်းကိုဝအောင် စားနိုင်ပြီး ခါးကိုလှအောင်လည်း ဝတ်နိုင်ပါသည်။ စုထားသော ပစ္စည်းဥစ္စာနှင့် အသပြာငွေလေးရွေးကြောင့် စိတ်ချလက်ချ မအိပ်နိုင်ပါ။ ညစာ မနက်စာ စားရသည့်ရက်များတွင် မုရင်းဆန်ထမင်းနှင့် ဆီမပါ၊ ငါးပိမပါ၊ ချဉ်ပေါင်းဟင်းနှင့် စားရသည်ဟု ပြန်ဖြေသည်။ ရေသည်မိန်းမက- ကျွန်မမှာ မြေထဲမြှုပ်ထားသော ငွေထုပ်ကြီးရှိပါသည်။ အရေးကိစ္စရှိလျှင် ကူဖော်လောင်ဖက်မရှိသော ကျွန်မအတွက် စည်းစိမ်ဥစ္စာကို အုပ်ချုပ်ပေးမည့်သူ လိုအပ်နေပါသည်ဟူ၍ ပြန်ပြောသည့်အတွက် ရေသည်ယောက်ျားက ရေသည်မိန်းမနှင့် မိမိသည် အသက်အရွယ်တူ အလှတူ နတ်ဖက်ထားသကဲ့သို့ လိုက်ဖက်ညီသောကြောင့် လက်ထပ်ရန်အတွက် တင်၍တောင်းနိုင်ရန် မြို့ရိုးကြားတွင် ဝှက်ထားသော အသပြာလေးရွေးကို သွားယူမည်ဟု ပြောသည်။

၁ လူတကာနည်း

လေ့ကျင့်ခန်းမေးခွန်းများ

- ၁။ စကားစပ်နှင့်တကွ ရှင်းပြပါ။
သည်ပစ္စည်းတွေ လေးရွေးငွေကြောင့်၊ စိတ်သေလက်ချ မအိပ်ရနိုင်ဘူး၊ ညှဉ့်ညှဉ့်လူသူခိုးများပူလွန်း
လို့ကိုယ်ထူကိုယ်ထ ကင်းဝတ်လှည့်၍ စောင့်ခဲ့ရ၊ ကာလမနည်းကြာပါပြီ။
- ၂။ အောက်ပါဝေါဟာရတို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို တိကျစွာဖော်ပြပါ။
ဆိုင်းပေါင်ကျိုး၊ ပက္ကလာ၊ ပတ်ကြမ်းတီး၊ ရွက်အုပ်သီး၊ ပြာသာဒ်ဘုံပုံ၊ အနတ္တရတနာ၊ သန်းခေါင်မောင်း၊
သိုင်းနင်း ကွက်ကျ၊ ခုတင်ခူ၊ တလတွန်း၊ ဘောက်စရာ ဗေလုဝစောင်း။
- ၃။ အောက်ပါဝေါဟာရတို့ကို ဝါကျအသီးသီးတွင် သုံးပြပါ။
ချွတ်ခြုံ၊ စစ်စစ်ပေါက်ပေါက်၊ ဗလချာ၊ အလျှင်း၊ အစပ်တည့်။

တစ်ခန်းရုပ်

ရေသည်ယောက်ျား မရပ်မနား ပြေးသွားသည်ကိုမြင်သော ကြောင့် မင်းကြီးဆို၊ ။ မြင်းမိုရ်မြောက်ယံ၊ တန်ခိုးထန် သည်၊ ကုမ္ဘာဏ်များထီး၊ ဝေသဝဏ်နတ်၊ ပုံနှိုင်းစပ်တဲ့၊ အမတ်ကြီးတို့။ ။ ငါဘုရင်သည် ဥကင်ညာမော်၊ နန်းမြင့် ပေါ်က၊ ရွေးတော်ယူပြင်၊ ရုံးရှေ့ခွင်သို့၊ မျက်ရှင်လျှံမောင်း၊ ရွှေမှန်ပြောင်းဖြင့်၊ လမ်းကြောင်းတူရှု၊ ရှုစားတော် မူရာတွင် လူတစ်ယောက်ဟာ၊ အပူမစဲ၊ မီးလောက်ရဲတဲ့၊ သံပြင်သာမှာ၊ နေဝါညီးညီး၊ မွန်းတည့်တုန်းနေ၊ အခိုးဝေတဲ့၊ နေပူကြီးမှာ၊ လက်သီးချီမြောက် လက်ပမ်းပေါက်နှင့်၊ ဝမ်းမြောက်အူရွှင်၊ က ကာပြေးလို့၊ ဟန်ရေး ဆင်၊ ဖြစ်အင်ထူးလှပါ တကား၊ ကျော်လွှားခုန်ပေါက်၊ တီးလက်ဖျောက်နှင့် မြောက်သို့တူရှု၊ မျက်နှာမူ၍၊ ပူမှန်း မသိ၊ ချွေးတလုံးလုံး၊ လမ်းမဆုံးအောင်၊ ပြေးတုန်းပင် ရှိသေးသည်။ ပီတိရွှင်ရွှင်၊ အူကိုလေပင့်၊ မျက်နှာ ပွင့်တဲ့၊ ချင်းရုပ်သွင်မှာ၊ ဘဝင်မြူးလှပါတကား။ ဖြစ်လျားကြောင်းရေး၊ မှန်ရာကိုမေးရအောင်၊ ပြေးတဲ့လူလင်၊ မဝေးခင်၊ လျင်စွာခေါ်၍၊ ရှေ့တော်သို့သွင်းခဲ့ကြ အမတ်ကြီးများ။

အရပ်သားရှေ့တော်သို့ရောက်လျှင် -

မင်းကြီးဆို၊ ။ လူလင်ယောက်ျား၊ အရပ်သားငယ်။ ။ အများ တကာ၊ ဓမ္မတာနှင့်၊ နင့်မှာမတူ၊ မွန်းတည့် တုန်းနေ၊ အခိုးဝေတဲ့၊ သဲမြေပူမှာ၊ တစ်ရှုမနား၊ ကလျက်ပြေးကာ၊ ဝမ်းပန်းသာတဲ့၊ ကြောင်းလျာများကို၊ မုသား မဖန်၊ ဟုတ်တိုင်းပြန်၊ အမှန်တင်စမ်းဟဲ့ အရပ်သား။

ရေသည်ယောက်ျားတင်၊ ။ ကင်ပါသည်ဘုရား။ ကျွန်တော် ငမဲ့ လူဆင်းရဲမှာ၊ ရင်ကွဲလူမျှ၊ ရေရောင်းလုပ်စာ၊ တစ်သက်လုံး ရှာလို့မှ၊ သည်တစ်ခါရဖူးတဲ့၊ ငွေစငွေညှိ၊ ပဲဝက်ခန့်ကို၊ ရွှေနန်း သနင်း၊ ဘိသိက်ပွဲ ကျင်းရာတွင်၊ လူချင်းတူတူ။ သူများနဲ့ပင်၊ ငွေစရိတ်ဖြုန်း၊ ဝယ်ကာသုံး၊ လူလုံးပြဝင်မယ်လို့၊ ချစ်ခင် သက်ထား၊ ကျွန်တော်မျိုး မယားက၊ သွား၍ယူချေ၊ အပြင်းစေ သောကြောင့်၊ နေပူမရှောင်၊ သဲလောင်မစိုး၊ မြောက်မြို့ရိုးမှာ၊ ကြီးကြီး စားစား၊ ဝှက်၍ထားခဲ့တဲ့၊ ငွေသားလေးရွေး၊ ပဲဝက်ကြေးကို၊ အပြေးမြန်စွာ၊ ယူမယ်လို့လာပါသည်၊ ထိပ်ချာ ရွှေနန်းရှင်ဘုရား။

မင်းကြီးဆို၊ ။ ဖြစ်ရလေနဲ့ လူဆင်းရဲငယ်၊ ပဲဝက်သပြာ၊ တစ်ဆိတ်စာနှင့်၊ ကျိုးရာမဲ့သီး၊ နေပူကြီးကို၊ တထီးလွှားလွှား၊ နင့်မယားက၊ စေစားခိုင်းခန့်၊ ခရီးနှယ်စန့်ပလေ၊ ရွှေနန်းမြောက်ကို၊ ခြောက်ယူနေ၊ တောင်မှာ ထို့ဟန်၊ ၁၂ ယူနေ၊ သင်္ချာမချို့၊ တာငန်းဖို့တဲ့၊ မြို့နှစ်ပြန်ကို၊ မြူဆံလောက်သေး၊ ပဲဝက်အနေ၊ ကြိတ်စာကျေတဲ့၊ ငွေကလေးနှင့်၊ ဘေးကိုမတ၊ သက်စွန့်ကြိုးပမ်း၊ သွေးသံပင်ခန်းလောက်အောင်၊ တရကြမ်းလာခဲ့တယ်။ ယူနေတာထောက်၊ တစ်ဝက်လဲရောက်ကပြီ။ နောက်ကိုလော၍၊ ကရောကပါ၊ နင်မသွားနှင့်တော့။ နင်ထား တဲ့ငွေညှိ၊ ပဲဝက်ခန့်ကို၊ သန့်သန့်ရှိစေ၊ အခြားရှစ်ရွေး၊ တစ်ပဲကြေးကို၊ ငါပေးမည်။ ခွန့်ရှည်ခရီး၊ နေပူကြီးကို၊ ချွေးစိတစ်ဖြာ၊ မပြေးပါနှင့်တော့။ သည်သပြာ ငွေတစ်ပဲနှင့်၊ ရောင့်ရဲလို့နေပါတော့ဟဲ့ အရပ်သား။

၁ နည်း

ရေသည်အရပ်သားတင်။ ။ တင်ပါသည်ဘုရား။ သနားတော်မူ၊ တစ်ပဲဆိုတဲ့၊ ထိုငွေဖြူကိုလဲ၊ ခံယူပါမည်။
ရေကြည် ရောင်းခ၊ အဖိုးရတဲ့၊ ငွေစလေးရွေး၊ မြို့ရိုးကြားမှာ၊ သူနေရှာတဲ့၊ ဟိုဟာကလေးကိုလည်း၊ ပြေး၍ယူချင်
လှပါသေးသည်။ အထည်အထုပ်၊ ငွေစသာဟုတ်ပါစေ၊ ဖြုတ်မျက်လုံးလောက်၊ သေးလို့ပင်ပျောက်ကတဲ၊
မထောက်မရှု၊ အနည်းငယ်မျှကိုလို့၊ တယ်ကရ မပြုသင့်ဘူး။ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်၊ ငွေစနှင့် ကြုံသောအခါ၊ အာရုံကို
ဖြုတ်နိုင်ခဲ့လှပါသည် ရွှေနန်းရှင်ဘုရား။

မင်းကြီးဆို။ ။ လူလင်ယောက်ျား၊ အရပ်သားငယ်။ ။ သွားမည့်တောင်တာ၊ ယူနေခြောက်ပြန်၊
ဆမတန်၊ ကန္တာရ ကွာသေးသည်။ ပူဆာညှိုးခွေ၊ ပင်ပန်းလို့သေရောမည်၊ နင့်ငွေကိုထား၊ သဲပူပြင်ကို၊ နင်
မသွားနှင့်။ မယားကြင်ရာ၊ နင့်သည်းချာမှာ၊ မျက်နှာရသလောက်၊ စိတ်ရွှင်လန်း၊ ဝမ်းပန်းမြောက်အောင်၊
လက်ရောက်မနေ၊ တစ်သောင်းသပြာ၊ ချိန်တစ်ရာကို၊ ခုမကြာပေးမည်ဟဲ့။ ဝေးလှသည့်နေရာ၊ မြို့ရိုး
မှာဝှက်ခဲ့တဲ့၊ ပဲဝက်ဟာကို၊ မတာမတွယ်၊ တဏှာကိုပယ်ပါရော။ ကိုယ်ဝယ်အသက်၊ မထောက်မထား၊
မတော်သွားမိလို့၊ ဆုံးပါးပျက်ခဲ့လျှင်၊ ပဲဝက်သပြာ၊ မကယ်ရှာပေဘူး၊ မြန်မာချိန်ငွေစ၊ တစ်ရာပင်ရမှကို၊
စိတ်ချ၍ နေပါတော့လေဟဲ့ အရပ်သား။ (သည်အခန်းတွင် တစ်ပဲ၊ တစ်မူး၊ တစ်မတ်ကစ၍ ဆထက်ဆထက်
ပေးသည့်စကားမှာ စကားဖန်ချပ်၍ ပြောစေ။)

ရေသည်အရပ်သားတင်။ ။ တင်ပါသည်ဘုရား။ သနားတော်မူ၊ တစ်ရာဆိုတဲ့၊ ထိုငွေဖြူကိုလည်း၊ ခံယူပါမည်။
ရေကြည်ရောင်းခ၊ အဖိုးရတဲ့၊ ငွေစလေးရွေး၊ မြို့ရိုးကြားမှာ၊ သူနေရှာတဲ့၊ ဟိုဟာကလေးကိုလည်း၊ ပြေး၍ယူချင်
လှပါသေးသည်။ အထည်အထုပ်၊ ငွေစသာ ဟုတ်ပါစေ၊ ဖြုတ်မျက်လုံးလောက်၊ သေးလို့ပင် ပျောက်ကတဲ၊
မထောက်မရှု၊ အနည်းငယ်မျှရယ်လို့၊ တယ်ကရ မပြုသင့်ဘူး။ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်၊ ငွေစနှင့်ကြုံသောအခါ၊ အာရုံကို
ဖြုတ်နိုင်ခဲ့လှပါသည် ရွှေနန်းရှင်ဘုရား။

မင်းကြီးဆို။ ။ လူလင်ယောက်ျား၊ အရပ်သားငယ်။ ။ မုန့်စားရင်းလှည်းစီး။ ငါးနှစ်ကောင်ဖမ်း၊ ငွေပဲခြမ်း
ကို၊ ပွဲလမ်းချက်ကြီး ပါဘိ။ မငြီးငွေ့လို့၊ နင်သည်လောက်ဆိုမင့်၊ ဟိုပဲဝက်ငွေ ဆုံးပါစေ။ တစ်ကုဋေတိတိ၊
နှင့်မယားကို၊ ငွေသားဖိလောက်အောင်၊ ကျိကျိတက်ဖွေးဖွေး၊ တစ်ခါတည်းငွေးလောက်ကဲ့၊ ငါပေးတဲ့ငွေ
ကုဋေကို၊ ဣန္ဒြေစောင့်ချုပ်၊ အသာယူပြီးလျှင်၊ လူလှလှလုပ်လေတော့။ ဟိုအုတ်ချပ်ကြား၊ ငွေပဲဝက်သားဟာကို၊
လူကြားလို့ မကောင်းဘူး။ မျက်စောင်းမျှ မထိုးပါနှင့်တော့ အရပ်သား။

ရေသည်အရပ်သားတင်။ ။ တင်ပါသည်ဘုရား။ သနားတော်မူ၊ တစ်ကုဋေဆိုတဲ့၊ ထိုငွေဖြူကိုလည်း၊ ခံယူ
ပါမည်။ ရေကြည် ရောင်းခ၊ အဖိုးရတဲ့၊ ငွေစလေးရွေး၊ မြို့ရိုးကြားမှာ၊ သူနေရှာတဲ့၊ ဟိုဟာကလေးကိုလည်း၊
ပြေး၍ ယူချင်လှပါသေးသည်။ အထည်အထုပ်၊ ငွေစသာဟုတ်ပါစေ။ ဖြုတ်မျက်လုံးလောက်၊ သေးလို့ပင်
ပျောက်ကတဲ၊ မထောက်မရှု၊ အနည်းငယ်မျှရယ်လို့၊ တယ်ကရ မပြုသင့်ဘူး။ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်၊ ငွေစနှင့်ကြုံသော
အခါ၊ အာရုံကို ဖြုတ်နိုင်ခဲ့လှပါသည် ရွှေနန်းရှင်ဘုရား။

မင်းကြီးဆို။ ။ လူလင်ယောက်ျား၊ အရပ်သားငယ်။ ။ ဘိန်းစား ဆေးငတ်၊ ဆေးမပြတ်သည့်နှယ်၊
တပ်မက်ခြင်းတဏှာ၊ အားကြီးပါဘိ၊ မဟာကုသိုလ်၊ ငါရွှေကိုယ်မှာ၊ အလိုတော်အား၊ ပါရမီပွားစေတော့။

ဆင်းရဲသားဆို၊ သည်ပုဂ္ဂိုလ်လည်း၊ အလိုပြည့်စုံ၊ မင်းတို့မှာသာ၊ လူ့ပြည်ရွာမှာ၊ ချမ်းသာမှုကိုတော့မည်။ ရွှေဘုံ
ထောင်တည်၊ ကာသိတိုင်းပါ၊ ပွင့်လှိုင်းသာတဲ့၊ ဗာရာပြည်ကို၊ ချစ်ကြည်မြတ်လေး၊ တစ်ဝှက်ခြမ်းလို့၊
မင်းခမ်းပါပေးမတဲ့။ ဟို ရှေးကသပြာ၊ ပဲဝက်ဟာကို၊ နေပါစေတော့၊ အစတုံးအောင်၊ စိတ်လုံးလုံးလျှော့ပေရော့။
ရွှေနန်းကြော့စည်းစိမ်၊ ပြည်တစ်ခြမ်းပေါက်၊ လျှမ်းလျှမ်းတောက်တဲ့၊ မြောက်စံအိမ်မှာ၊ ချမ်းငြိမ်ကျက်သရေ၊
အိမ်ရှေ့မင်းအရာနှင့် ကြီးကျယ်စွာနေပေတော့။ ပြေကိုဝက်လို့၊ မင်းဖက်ပြုမည်ဟဲ့ အရပ်သား။
ရေသည်အရပ်သားတင်။ ။တင်ပါသည်ဘုရား။ သနားတော်မူ အိမ်ရှေ့အရာ၊ မင်းချမ်းသာကိုလည်း၊
ဝမ်းမြောက်စွာယူပါမည်။ ရေကြည်ရောင်းခ၊ အဖိုးရတဲ့၊ ငွေစလေးရွေး၊ မြို့ရိုးကြားမှာ၊ သူနေရာတဲ့၊ ဟိုဟာ
ကလေးကိုလည်း၊ ပြေး၍ယူခင်လှပါသေးသည်။ အထည်အထုပ်၊ ငွေစသာဟုတ်ပါစေ၊ ဖြုတ်မျက်လုံးလောက်၊
သေး၍ပင် ပျောက်ကတဲ၊ မထောက်မရှု၊ အနည်းငယ်မျှရယ်လို့၊ တယ်ကရ မပြုသင့်ဘူး။ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်၊
ငွေစနှင့်ကြုံသော အခါ၊ အာရုံကိုဖြတ်နိုင်ခဲ့လှပါသည် ရွှေနန်းရှင်ဘုရား။

မင်းကြီးဆို၊ ။ ကမ္ဘာရှေးလမ်း၊ နီတိကျမ်းနှင့်၊ ထုံးတမ်းညီညို၊ မင်းလို လိုက်တတ်၊ မင်းကျိုးနပ်တဲ့၊ မတ်ကဝိ
တို့။ ။ ငါဧကရာဇ် မင်းမြတ်သည်၊ သဗ္ဗညုဉာဏ်၊ မြိုက်နက်တံကို၊ ထဲသံရည်ရော်၊ ရကြောင်းမျှော်၍ သူတော်
ပီပီ၊ ဘုရားလောင်းတို့၊ ထုံးဟောင်းကို မှီပြီးလျှင်၊ ပါရမီသုံးဆယ်၊ ကျင့်ထုံးနွယ်ဟု၊ သုံးသွယ်စရိယ၊ စွန့်ခြင်း
ငါးရပ်၊ ဘေဓိသတ်တို့၊ မြတ်စာဂကို၊ အရလှမ်း၍၊ မဂ်ငြိမ်းထူတော်မူတော့မည်။ သည်ဆင်းရဲသား၊ မျိုးမမြတ်တဲ့၊
လူ့ကပ်ပါးကို၊ သနားကြင်နာ၊ အိမ်ရှေ့အပ်နှင်း၊ ကြီးကျယ်ဝင်းပဲ့တဲ့၊ မင်းချမ်းသာကို၊ ညာဇမ္ဗူမော်၊ သောင်းလုံး
ကျော်အောင်၊ ဆုတော်ပေး၍ အရေးလွှဲတော်မူလိုသည်။ ထီးစည်ဝေါယာဉ်၊ ထမ်းစင်မင်းခမ်း၊ အိမ်ရှေ့မင်္ဂလာ၊
ဆောင်နှင်းရာတဲ့၊ စာတမ်းများကို၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၊ အိမ်ရှေ့အပ်နှံ၊ ဗိုလ်ပေါင်းရံ၍၊ သင်္ကြန်ယင်၊ မြောက်တင်
ချီးမြှင့်ကြရမည် များမတ်များ။

၁ မြည်
၂ ကျယ်ဝန်း

သင်ခန်းစာအကျဉ်း

နေပူထဲတွင် ရေသည်ယောက်ျားမရပ်မနား ပြေးသွားသည်ကို နန်းမြင့်ပေါ်မှ ဥဒယမင်းကြီးက ရွှေမှန်ပြောင်းဖြင့် ကြည့်၍မြင်သောကြောင့် ရေသည်ယောက်ျားကို ရှေ့တော်သို့ခေါ်သွင်း၍ အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းပြီး အသပြာလေးရွေးကို အပင်ပန်းခံ၍ သွားမယူပါနှင့် မိမိကအစားပေးပါမည်ဟု မင်းကြီးကမိန့်ဆိုပြီး အဆင့်ဆင့်တက်၍ တစ်ကုဋေအထိပေးသည်။ ရေသည်ယောက်ျားက လက်မခံဘဲ မင်းကြီးပေးသောငွေလည်း ယူမည်။ လေးရွေးလည်းယူမည်ဟု အကြိမ်ကြိမ်လျှောက်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် အိမ်ရှေ့မင်းအရာပေးရာ အိမ်ရှေ့မင်းအရာလည်း လက်ခံမည်။ ငွေလေးရွေးလည်း သွားယူမည်ဟုလျှောက်သည်။

လှေကျင့်ခန်းမေးခွန်းများ

- ၁။ ရေသည်ယောက်ျား ငွေလေးရွေးတပ်မက်တွယ်တာပုံကို သင့်စကားဖြင့် ပေါ်လွင်အောင်ရေးသားပါ။
- ၂။ အောက်ပါအလင်္ကာတို့ကို သက်ဆိုင်ရာသင်ခန်းစာတွင် မည်သို့သုံးထားကြောင်းနှင့် အဘယ်ကြောင့် ထိုအလင်္ကာမြောက်ကြောင်း ရှင်းပြပါ။
 အူကိုလေပင့်(ဝင်္ကံဝုတ္တိ)၊ ဖြုတ်မျက်လုံးလောက်(ဝင်္ကံဝုတ္တိ)၊ ငါးနှစ်ကောင်ဖမ်း (ဝင်္ကံဝုတ္တိ)။

အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်သို့ရောက်၊ ပြည်ကိုတစ်ဝက်စံ၊ အိမ်ရှေ့မင်းဆိုရန်စကားမှာ -

ရာဇဝေသတီ၊ ကျမ်းဂမ္ဘီနှင့်၊ အညီမလွန်၊ ငါ့ထံနီးရင်း၊ ဉာဏ်ကျယ်ဝင်း^၁တဲ့၊ အတွင်းဝန်တို့။ ။ဘုန်းဝန်
ဘုရား၊ ဇမ္ဗူသနင်း၊ တစ်ဆူချင်းတဲ့၊ ထွတ်မင်းဖျားက၊ သနားကြည်ဖြူ၊ မြောက်စားတော်မူသောကြောင့်၊ ကြီးထူ
စည်းစိမ်၊ စံရွှေအိမ်နှင့်၊ ချမ်းငြိမ် ကြည်မြေ၊ တန်ခိုးကြွ၊ အိမ်ရှေ့အရာ ရပေပြီ။ သီရိသော်မှော်၊ ရွှေအိမ်ပေါ်မှာ၊
ဖြေဖျော်စေရန်၊ အိမ်ရှေ့မိဖုရား၊ ချီးမြှောက်စားလို့၊ ထားထိုက်တန်တဲ့၊ ဘုန်းကံဆောက်ဦ၊ ရှိလောက်သူကို၊
ရွေးယူတိုင်းထွာ၊ လိုက်၍ရှာသော်၊ သံသရာရှေးဟောင်း၊ ဘဝပေါင်းက၊ ဆုတောင်းပါကြ၊ နန်းတော်ရှေ့ဝယ်၊
ရေရောင်းလယ်^၂တဲ့၊ ရေသယ်^၃မနှင့်၊ ချစ်လက်စဟောင်းရှိခဲ့သည်။ ရေကြည်ရောင်းသူ၊ ရှေးအထက်က၊
အသက်အသွင်၊ ငါချစ်ခင်တဲ့၊ ကြင်သည်အူကို၊ ဇမ္ဗူမင်းစံ၊ ရွှေပိန်းမံတဲ့၊ ယာဉ်ပျံပေါင်းချုပ်၊ ထိန်ထိန်ညှီးအောင်၊
ထီးကျိုင်းအုပ်၍၊ ကိုယ်လုပ်တော်များ၊ ရံရွှေ ဖော်နှင့်၊ ရွှေတော်နားတွင်၊ သွား၍တောင်းချေရမည် အတွင်း
ဝန်တို့။

မှူးမတ်တို့ ထွက်သွားမေးမြန်း စုံစမ်းရှာဖွေ၍ရခဲ့သဖြင့် အိမ်ရှေ့မင်းထံသို့ရောက်၍ ဝမ်းမြောက်
ဝမ်းသာ ကြင်နာစုံမက်ခြင်း ရှိသည်နှင့်အညီ ၎င်းရေသည်မကို အိမ်ရှေ့မိဖုရားအရာ၌ထား၍ စံစားပျော်ပိုက်
ကြစေ။

အိမ်ရှေ့မင်းဆို။ ။ အတွင်းဝန်တို့။ ။ အလွန်တရာ၊ ရဲခဲစွာတဲ့၊ မဟာဥပရာဇ်၊ အရာစည်းစိမ်၊ တန်ခိုးရှိန်နှင့်၊
အိမ်ရှေ့မင်း ဖြစ်ပေပြီ။ သို့ကတဲ၊ ငါ့ဝမ်းထဲမှာ၊ အခဲမကျေ၊ ပဲဝက်ငွေကြောင့်၊ မနေနိုင်အောင်ရှိခဲ့သည်။
အတည်တည် အဝဝ၊ ငါ့ကိုယ်အားကို၊ တရားချ၍၊ မရနိုင်ပါ။ ပဲဝက်ခန့်မျှ၊ သည်ငွေစကို၊ မတနဲ့လို့၊ တကယ့်
သဘော၊ ငါ့ရှေ့နားက၊ ဘုရားမတ်မတ်၊ စက်စုံရပ်၍၊ အတပ်ပင်ဟောကတဲ၊ သည်ဇောကို အဟုတ်၊ ငါမချုပ်
နိုင်ဘူး။ အုတ်မြို့ရိုးကြား၊ ငါ့ဂုဏ်လို့ ထားခဲ့တဲ့၊ ငွေသားသပြာ၊ ပဲဝက်ဟာ ကို၊ ကြာမဖြစ်ဘူး၊ သူတကာ
ဦးရှေ့မည်။ မှူးမတ်များက၊ ရထား ဆင်မြင်း၊ တပ်တော်ခင်းရော၊ ချက်ချင်းထ၍၊ ငါ့ကိုယ်တိုင် ယူတော်မူမည်
အတွင်းဝန်တို့။

လေ့ကျင့်ခန်းမေးခွန်းများ

- ၁။ အောက်ပါဝေါဟာရတို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို တိကျစွာဖော်ပြပါ။
- စရိယ၊ စာဂ၊ သင်္ကြန်ယင်၊ သီရိ၊ ဇမ္ဗူမင်းစံ၊ စက်စုံ၊ ကျိုင်း။

၁ ကျယ်ဝန်း
၂ လည်
၃ ရေသည်

အိမ်ရှေ့မင်း ပဲဝက်သပြာကို အယူသွား၍ အပြန်တွင် ၎င်းအိမ်ရှေ့မင်းနှင့်တကွ မျူးမတ်ဗိုလ်ပါ မောင်းမမိသံခြံရံလျက် မင်းကြီးဥယျာဉ်သို့ ထွက်တော်မူစေ။

ဥယျာဉ်သို့ရောက်လျှင် မျူးမတ်ဗိုလ်ပါ မောင်းမမိသံတို့ အလိုရှိရာအရပ်သို့ သွား၍ နေကြစဉ် အိမ်ရှေ့မင်းက ဆိတ်ငြိမ်သည့်အခါကိုရ၍ မင်းကြီးကိုသတ်ပြီးလျှင် ဗာရာဏသီပြည်ကို မင်းတစ်ယောက်တည်း ပြုမည်ကြံရာ အိမ်ရှေ့မင်းဆိုရန်စကားမှာ

သည်တစ်ခါဖြင့်၊ ငါလည်းနန်းလောင်း၊ ငါ့အကြောင်း၊ ဆုတောင်းတိုင်းပြေ၊ နန်းဦးကိုင်ကို၊ ပိုင်ပိုင်ကြီး တက်ရအောင်၊ ချက်ကောင်းကိုတွေ့ပြီ။ ဘုန်းဟေ့ဘုရား၊ ငါ၏အားကို၊ ကိုယ်စား ထပ်တူ၊ ယုံကြည်တော်မူ သောကြောင့်၊ သက်ရှုဖြောင့်ဖြောင့်၊ စိုးမနှောင့်ဘဲ၊ ငါ့ပေါင်ထက်မှာ၊ စက်တော်ခေါ်လို့၊ ပျော်တော်မူ ရှာလေသည်။ ဗာရာပြည်နယ်၊ ဇင်ဂလယ်-ကလေးကို၊ နှစ်နယ်ခွဲလို့၊ သိမ်ဖွဲသေးနု၊ မင်းနှစ်ယောက်လုပ်ရတယ်၊ စိတ်ရှုပ်စရာ၊ သည်တစ်ခါဖြင့်၊ ဗာရာပြည်ရှင်၊ ငါ့လက်ထဲသို့၊ မခေါ်ဘဲဝင်လာပေါ့။ မင်ပိတုန်းရောင်၊ မြကေ သျှောင်ကို၊ မြအောင်ခိုင်ခိုင်၊ ကျပ်ကျပ်ကြီး ကိုင်လို့မို့၊ လည်တိုင်ကို ဆတ်ဆတ်၊ သန်လျက်နှင့် ဖြတ်ရလျှင်၊ ပတ်တိတ်လို့ပိန်း၊ တစ်ဖက်ရန် ငြိမ်းရော့ပ၊ အုပ်ထိန်းနိုင်ငံ၊ ရွှေနန်းလွတ်ရုံး၊ တိုင်းပြည်ပါကျုံးပြီးလျှင်၊ ငါလုံး လုံးစံရအောင်၊ အကြံမြောက် စေတော့မည်လေဟယ်။

ဪ... ငါကြံတဲ့အခွင့်၊ လမ်းပန်းဖြင့် သင့်လှပေါ့၊ ချင့်ချင်နှိုင်းနှိုင်း၊ ပြန်လှန်ထောက်လို့၊ ရှေ့နောက်ကိုတိုင်းလိုက်လျှင်၊ ရိုင်းနိုင်မျှအမှု၊ ငါလူစတုံး၊ လူအဆုံးကို၊ ဘုန်းဘုရား သူကောင်းပြုလို့၊ အတူအပါ အိမ်ရှေ့နန်းဆက်၊ စည်းစိမ်နက်နှင့်၊ ပြည်တစ်ဝက် ရပေတယ်။ အနန္တကျေးဇူးရှင်ကို၊ သို့စင်ရက်စက်၊ ခင်ပွန်း ဖျက်လို့၊ ဝက်စားကျင်းကော်၊ ပြုချေသော်၊ တော်နိုင်မယ် မထင်ပါဘူး လေဟယ်။

ဟယ်... ယောက်ျား၊ တရားဆက်ဆံ၊ သူတော်ကောင်း သဘောနှင့်၊ လောကကြံလျှင်လဲ၊ ပစ္စုပ္ပန် အကျိုးဆက်၊ စီးပွားရေး ပျက်တတ်သည်။ ရက်ရက်ရောရော၊ ကျေးဇူးမမြော် အခွင့်တော်လျှင်၊ ကိုင်သော်ကော လို့၊ တွေးတောမထောက်၊ ပေါက်ပေါက် ရှူရှူ၊ တေနိုင်တဲ့လူမှပဲ၊ ယေဘုယျအား၊ ကြံရွယ်ဆောင်လို့၊ အောင်သူ သာများတတ်တယ်။ တစ်ပါးတည်းပိုင်ပိုင်၊ ဧကရာဇ် မင်းခမ်းနှင့်၊ ရွှေနန်းကိုထိုင်ရအောင်၊ ချိုင်လိုက်တော့မည် လေဟယ်။

ဪ... မတော်လွန်းပေဘူး၊ ရှေ့စွန်းနောက်စ၊ ဆင်ခြင်လို့ ဆလိုက်လျှင်၊ ဒုက္ခိတကြီး၊ အထီး ကျန်ခဲ့၊ ကိုးရာမဲ့၊ စုတ်ပဲ့ ချွတ်ခြုံ၊ ငါ့ကိုသို့ လူပုံကိုပင်၊ ကြည်ယုံစိတ်တော်၊ နောင်ရေးမြော်၍၊ သူတော်သူကောင်း၊ မြတ်ဆုကို တောင်းပေတဲ့၊ ဘုရားလောင်းကျေးဇူးရှင်၊ ကယ်ဆယ်တင်လို့၊ သို့စင်ကြီးလှ၊ အိမ်ရှေ့ဥပရာဇ်၊ စည်းစိမ်နှစ်ကို၊ ငါစင်စစ်ရပေတယ်။ ဘဝသခင်၊ ကျေးဇူးရှင်ကို။ အရှင်မထား၊ သတ်တော့မည် အကြံနှင့်၊ ကျင့်ဖောက်ပြန်မှားချေက၊ ဘုရားကိုသတ်သကဲ့သို့၊ ကပ်ကမ္ဘာ အနန္တတွင်၊ မလွတ်ရအမြဲ၊ အဝီစိ အောက်ထပ်မှာ၊ ချိုးကပ်လို့ စွဲရော့မယ်၊ ငရဲကိုကြောက်၊ ကျေးဇူးကိုထောက်ပြီးလျှင်၊ ဆင်ခြင်ဦးမှ တော်ချည့်မလေ။

၁ ပြည့်
၂ ဇင်ဂလယ်
၃ ယေဘုယျ

ဟယ် . . . ယောက်ျား၊ လူပြည်များမှာ မျောက်သားခင်မင်၊ စားသောက်ချင်မင်း၊ အတွင်သာပြု၊ မျောက်မျက်နှာကို၊ ဘဟာတွက်ရှုတော့မလဲ။ ကျေးဇူးရှင်သော၊ သခင်သော၊ မထောက် မထား၊ ပေါက်တိုင်းစားမှ၊ အမှုသွားချောတော့မယ်။ ဒလဟော မလွတ်၊ ကြက်မခွပ်သလို၊ ရွပ်ရွပ်ခွံခွံ၊ မကြဲဘဲညှာလိုက်လို့၊ အခါလွန်လျှင်၊ ကိုယ့်ဝန်တစ်စီ၊ ခွင့်မတော်၊ ကိုယ်ပေါ်မှာ ပိရော့မယ်၊ တိကနဲဖြတ်၊ ဦးခင်အောင် သတ်လိုက်မှ၊ တစ်ဖတ်ပြောင်း၍၊ သူကောင်းဖြစ်တော့မယ် လေဟယ်။

ဟာ . . . မကောင်းဘူး၊ စိတ်မကူးနှင့်၊ ကျေးဇူးကြီးမား၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်း၊ အပြစ်ကင်းတဲ့၊ မင်းတကား။ တရားမထောက်၊ ပျက်ချော်ယွင်းပါး၊ စင်းလုံးချွတ်ကြံမိငြားလျှင်၊ မှားလို့သာ မှောက်ကရော့မည်။ စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ၊ မပြုသာ၊ တိုင်းထွာဦးမှ ကောင်းမလေ။

ဝို၊ ။ အမယ်မင်း၊ ချွတ်ယွင်းတိမ်းပါး၊ စင်းလုံးချွတ်မှားပေါ့ ဟဲ့။ ဘုရားတစ်ဆူ၊ နှလုံးတော်ဖြူပါတဲ့၊ ဇမ္ဗူလုံးသခင်၊ ကျေးဇူးရှင်ကို၊ အရှင်လတ်လတ်၊ သန်လျက်နှင့် ဖြတ်မယ်လို့၊ မအပ်မရာ၊ ကြံမိချက်ကယ်နှင့် ပတ်စက်ရှာလေတယ်။ စိတ်ဖြာစေ့စေ့၊ နောက်နှင့်ရှေ့ကို၊ အောက်မေ့လိုက်ကာ၊ ငါဖြစ်ချက်ကို၊ ကြက်သီးထပါဘိ၊ စိတ်ချပေါ့တစ်ခါ၊ မကြံပါဘူး၊ သုံးခါလုံးလုံး၊ ယူကျုံးမရ၊ မှားမိတဲ့ကိစ္စကို၊ ဘုန်းဘုရားထံ၊ သဘောရိုးပြန်ပြီးလျှင်၊ မာန်စွယ်ကိုချိုး၊ အသာနှိုး၊ ရှိခိုးတောင်းပန်ရတော့မလေ။

မင်းကြီးကိုတင်ရန်၊ ။ ဗောဓိဆုယူ၊ သဘောတော်ဖြူလှသည့်၊ ဇမ္ဗူကျွန်းလုံးရှင်ဘုရား။ ။ ကျွန်တော်မျိုးသည်၊ မွဲရိုးမက၊ မွဲတေလှတဲ့၊ ဒုက္ခိတအကောင်၊ ရူးကြောင်ကြောင်ကို၊ ရွှေတောင်ကြီးသခင်၊ မြတ်ရာကိုတင်သောကြောင့်၊ သို့စင်အထူး၊ အိပ်မက်တွင်မှာ၊ မမြင်ဖူးတဲ့၊ ကျေးဇူးကြီးလှ၊ အိမ်ရှေ့အရာ၊ မင်းချမ်းသာကို၊ စိတ်လိုရာ ရပေတယ်။ မစချီးပင့်၊ ရာထူးမြင့်တဲ့၊ ထမင်းသခင်၊ ကျေးဇူးရှင်ကို၊ သုတ်သင်သတ်ဖြတ်၊ ပြည်ကိုပိုင်နင်း၊ တစ်ပါးချင်း၊ မင်းတံဆိပ်ခတ်မယ်လို့၊ မအပ်မရာ၊ သုံးကြိမ်တိတိ၊ လောဘငြိ၍၊ ကြံမိတာကို၊ ထွတ်ချာဘုန်းလျှံ၊ ကျွန်ထိပ်ပန်၊ သည်းခံတော်မူပါ၊ ရွှေနန်းရှင်ဘုရား။

မင်းကြီးဆို၊ ။ ဗာရာအောင်ခန်း၊ ပြည်တစ်ခြမ်းကို၊ သိမ်းမြန်း စိုးမှူး၊ သမ္ဘာထူးသည့်၊ ကွန်မြူးဘုန်းရောင်၊ အိမ်ရှေ့မောင်။ ။ ရွှေတောင်နန်းဖွား၊ နွယ်မပြားတဲ့၊ ညီသားဧကန်၊ မဟုတ်မှန်လျက်၊ တစ်ရံတွေ့လူ၊ မဆိုင်သူကို၊ ကြည်ဖြူမြတ်လေး၊ ထီးစည် ကြငှန်း၊ ပြည်တစ်ခြမ်းနှင့်၊ မင်းခမ်းကိုပေးသေးသည်။ ကျေးဇူးသခင်၊ ငါဘုရင်ကို၊ လုလင်မပြစ်မှားသင့်ဘူး။ သူတစ်ထူးက၊ ပျံ့ပျူးသာညောင်း၊ လို၍တောင်းလျှင်၊ ဦးခေါင်းတော်မြတ်၊ ပြည့်ဥက္ကဋ်ကို၊ ဖြတ်၍ဧကန်ငါလျှံမည်။ ဘုန်းစည်သနင်း၊ ငါသည့်မင်း၏၊ ရင်တွင်းသည်းချပ်၊ မနောဓာတ်ကို၊ ဖြတ်၍ပေးပါ၊ တောင်းသူလာခဲ့စေ၊ မျက်နှာမနှမ်း၊ ရင်တော်ကိုခြမ်းပြီးလျှင်၊ ချိပ်ပန်းသွေးရှင်၊ ရွှေရင်ချပ်ကို၊ ဖြတ်ကာထွင်၊ လျင်လျင် ငါလှူဒါန်းဝံ့သည်။ ရွှေပြည်ကြီးနတ်၊ ဘုရားပညာ၊ ရကြောင်းရှာတဲ့၊ ငါမင်းမြတ်ကပဲ။

သတ်၍ အဆုံး၊ ယူရအုံးမလား၊ လုံးလုံးပိုင်လို၊ အမောင်ဆိုလျှင်၊ ပဟိုရ်ထီးစည်၊ တိုင်းပါပြည်ကို၊ မရှည်
ရက်ချိန်း၊ ယနေ့သိမ်း၍၊ အုပ်ထိန်းအမောင် စံလေတော့။ စိတ်လျှော့မာန်ပျောက်၊ မောင်မင်းအောက်က၊
လက်ထောက် ငယ်သား၊ ငါ့ကိုပင်ထားပါတော့၊ ခစားဝံ့ပါဦး၊ အိမ်ရှေ့မောင်ငယ်။

လေ့ကျင့်ခန်းမေးခွန်းများ

- ၁။ စကားစပ်နှင့်တကွ ရှင်းပြပါ။
ငါလူစတုံး၊ လူအဆုံးကို ဘုန်းဘုရားသူကောင်းပြုလို့၊ အတုအပ၊ အိမ်ရှေ့နန်းဆက်၊ စည်းစိမ်
နက်နှင့် ပြည်တစ်ဝက်ရပေတယ်၊ အနန္တကျေးဇူးရှင်ကို၊ သို့စင်ရက်စက်၊ ခင်ပွန်းဖျက်လို့၊ ဝတ်စား
ကျင်းကော်ပြုချေသော်၊ တော်နိုင်မယ် မထင်ပါဘူး လေဟယ်။
- ၂။ အောက်ပါအလင်္ကာတို့ကို သက်ဆိုင်ရာသင်ခန်းစာတွင် မည်သို့သုံးထားကြောင်းနှင့် အဘယ်ကြောင့်
ထိုအလင်္ကာမြောက်ကြောင်း ရှင်းပြပါ။
ဘုရားကိုသတ်သကဲ့သို့ (ဥပမာ)၊ မာန်စွယ် (ရူပက)၊ ချိုးကပ်လိုစွဲ (ဝင်္ဂုတ္တိ)၊ ကြက်မခွပ်သလို
(ဥပမာ)၊ မင်းတံဆိပ်ခတ် (ဝင်္ဂုတ္တိ)။

အိမ်ရှေ့မင်းဆို။ ။ သံသာကမ်းရပ်၊ ကူးမြောက်ခပ်၍၊ မြတ်နိဗ္ဗာန်ပြည်၊ စိုးအံ့ရည်သည်၊ ဘုန်းစည်ထိပ်ခေါင်တင်
ဘုရား ။ ။ ကျွန်ဝော်မျိုးသည်၊ ကိုးဌာနဘုံ၊ လောကသုံးဖြာ၊ သတ္တဝါတို့၊ တဏှာချုံဟု၊ ကာမဂုဏ်ငါးရပ်၊ ဥပဒ္ဒ
ဝေါ၊ သစ်ကျားပေါတဲ့၊ တောမြောင်ချပ်မှာ၊ ချဉ်းကပ်လွန်လွန်၊ မနေဝံ့ပြီဘူး။ လေးကျွန်းဥက္ကဋ္ဌ၊ မင်းမန္တာတ်သည်၊
နတ်တို့စည်းစိမ်၊ တာဝတိံကို၊ ဒေဝိန်မြတ်လေး၊ တစ်ဝက်ပေးလို့မှ၊ ပေးရာတွင်မရပ်၊ သိကြားနတ်ကို၊ သတ်၍
ယူမည်၊ အကုန်မှူးချင်လို့၊ ကြံဖူးသည်၊ အောက်ပြည်နရက်၊ သည်ကတက်၍၊ ဘဝင်တိုင်အောင်၊ တဏှာလောဘ၊
ကျယ်ပြောလှတဲ့၊ ဘဝဘောင်ကို၊ ပုပ်ဟောင်နံညို၊ နှလုံးနောက်လို့၊ ကြောက်လှပြီ။ လောကီအာရုံ၊ ကာမဂုဏ်မှာ၊
ပုံဥပဒေ၊ ကျတ်တွင်းရေသို့၊ သောက်လေသောက်လေ၊ ငတ်မပြေဘူး၊ အေးထွေမနောက်၊ လေးမဂ်ရေကို၊
ရှာဖွေလို့သောက်ရမှာ၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်ပြုံး၊ ရေငတ်စတုံးတော့မယ်။ ဘုန်းဘုရားစည်းစိမ်၊ ဘုံကြွန်းနှင့်၊ နန်းရွှေ
အိမ်ကို၊ ကြီးလိမ်ထူးပတ်၊ ထောင်တန်း၊ လောက်မှတ်ပြီမို့၊ မမြတ်နိုးချင်၊ လက်ငင်းခုပဲ၊ လျှော်တေလဲလို့၊ မြိုင်ထဲ
သို့ဝင်ပါတော့မည်၊ ထိပ်တင်မင်း၊ များနှောင်ဘုရား။

မင်းကြီးဆို။ ။ ဥပရာဇ်ဟု၊ ဆုသစ်မြဲနှောင်၊ သမ္ဘာကြွေတဲ့၊ အိမ်ရှေ့မောင်ငယ်။ ။ လူ့ဘောင်
လောက၊ တဏှာဝန်ကို၊ ကြောက်ရွံ့လှ၍၊ ဒုက္ခအစုံ၊ ထိုတဏှာကို၊ ဘယာရှုလျက်၊ ယခုစိတ်ချ၊ နိက္ခမဖြင့်၊ ကိစ္စ
ပြီးစေ၊ ကြံပချေ၍၊ မှန်ပေသမျှ၊ မြတ်ရာ ဆုငယ်မို့၊ သာဓုခေါ်သင့်လှပေသည်။ လူ့ပြည်၌ဖြစ်စေ၊ စည်းစိမ်
နှစ်ကို၊ ယစ်သူသာများ၊ သတိအားဖြင့်၊ တရားပိုက်သူ၊ ရှားသ သူကြောင့်၊ ပွားယူမြဟူစိုရ်၊ သဘောကိုယ်နှင့်၊
တောခိုမည့် ကိစ္စကို၊ တစ်ဝတည်း၊ ခွင့်တော်သာလိုက်တဲ့ မြတ်ရာသို့၊ လှမ်းလေတော့၊ အိမ်ရှေ့မောင်ငယ်။

အိမ်ရှေ့မင်းကန်တော့

မှန်လှပါ။ ကျေးဇူးသခင်၊ မြတ်အရှင်ကို၊ ကြည်လင် ညွတ်ပျော့၊ မာန်ဖြေလျှော့၍၊ ကန်တော့ပူဇော်ခဲ့
ပါသည်။ ကျူးသမျှဒဏ်၊ သုံးပါးကံကို၊ သည်းခံတော်မူပါတော့ ဘုရား။

မင်းကြီးဆုနင်း

သာဓု သာဓု၊ မြတ်သောဆုနှင့်၊ ယခုပြည့်စုံ၊ တရားလှ၍၊ ပွားသုံဘာဝနာ၊ ကိုယ်စိတ်ဝမ်း၊ လွန်ချမ်းသာ
လျက်၊ မှန်းရာတိုင်း ပေါက်ပါစေ အိမ်ရှေ့မောင်ငယ်။

တစ်ခန်းရုပ်

အိမ်ရှေ့မင်းက တောထွက်မည့်အကြောင်းကို အိမ်ရှေ့မိဖုရားအားခေါ်၍ ပြောသည့်အခန်းတွင် အိမ်ရှေ့မင်းဆိုရန် စကားမှာ-

မျက်ရှင်မြစိန်၊ လှတစ်သိန်နှင့်၊ မြောက်အိမ်တော်စံ၊ အလျင်းမထောင့်၊ သီတင်းစောင့်တဲ့၊ မောင့်သက် နှံ့ငယ်။ ။ အကြံယွင်းပါး၊ မှားခြင်း ကြီးမှားခဲ့ပြီ။ ဘုရားတစ်ဆူ၊ ဗုဒ္ဓကို၊ ဇမ္ဗူလုံးထီး၊ ကျေးဇူးသခင်၊ မြတ်ရာ တင်တဲ့၊ ရှင်မင်းကြီး၊ ကြက်သီးထဖွယ်၊ ပြည်ကို လှယက်၊ နန်းဦးကိုတက်မည်ဟု၊ အသက်ကိုရွယ်မိတယ်။ ဖွယ် - ရိုင်းပလေ၊ လူတိုင်းပြေမှာ၊ နေဖို့မကောင်း၊ ရွှေရင်ကြားကို၊ ဓားနှင့်မွှေလို့၊ သေဖို့သာကောင်းတော့တယ်။ ။ တောင်းတောင်း ပန်ပန်၊ အကြောင်းကို ပြန်သောအခါ၊ သည်းခံသည့်အပြင်၊ ဘုန်းရှင်ပင်က၊ ကြင်သနားလို့၊ ငါ့အား ပြည်လုံးနှင်းသေးတယ်။ အံ့ဖွယ်သရဲ၊ ရာဂိမြူမျှင်၊ စွန်းမထင်တဲ့၊ ရွှေစင်ခဲကို၊ မိုက်မဲတွေဝေ၊ မှားမိချေ၍၊ နေမပြောပြီ။ တဏှာမစပ်၊ အာရုံဖြတ်လို့၊ မြိုင်ရပ်ကို မှီတော့မယ်။ သာကီလုံမျက်ဖျော်၊ လှမနော်မှာ၊ အိမ်တော် သာစံရစ်တော့ မအေငယ်။

အိမ်ရှေ့မိဖုရားဆို၊ ။ အော်ကြံ့ရပလေ၊ မယ့်ကေရှင်မှာ၊ သင်္ဇင်လို ကုံးပါတဲ့၊ ဘုန်းမြဆွေငယ် ။ ။ တောခြေ မြိုင်ဝ၊ ကိုယ်တော်မြတ်ကြွခဲ့လျှင်၊ လှမနော်နတ်၊ တညှိုးခွေခွေ၊ ဘယ်ပုံနှင့်ဖြေရမယ်၊ အနေတော် ကပ်တော့မပ။ မအပ်တဲ့စကား၊ ကြောက်ပါတိ၊ နားရိုလို့ကြားရတယ်။ ပတ္တမြားအပွင့်၊ မြကေဆင့်၊ မေခင့်လည်ဆွဲ၊ ရဝေရိပ်ကြာ၊ ရွှေလိပ်ပြာ၊ သေခါမှခွဲမယ်လို့၊ စွဲမိတဲ့သခင်၊ လေနွဲ့မည်စိုး၊ ရွှေသည်းမှာပျိုးပါတဲ့၊ မညှိုးပင်ကို၊ ရှင်ကွဲဘယ်နှယ်၊ မသေဘဲနှင့်ခွဲရမယ်၊ ဘုန်းကြွယ်ရွှေကိုယ်၊ မြိုင်ဦးမှာခိုခဲ့လျှင်၊ ငြိငြင်နွမ်းညစ်၊ မျက်စိသူငယ်၊ သူတိုင်းလယ်မှာ၊ မယ်နေရစ်ပါဘူး၊ လမ်းဆစ်တဲ့ မြိုင်ပေါ်သို့၊ ကိုယ်တော်နှင့် လိုက်ပါတော့မည်ဘုရား။

အိမ်ရှေ့မင်းတောထွက်စေ။ မင်းသမီးလိုက်စေ။ ဥယျာဉ်တော်က မင်းကြီးနန်းတော်သို့ပြန်စေ။

ဂင်္ဂါမာလဇာတ်ခေါ် ရေသည်ပြဇာတ် ပြီးပြီ။

သင်ခန်းစာအကျဉ်း

ရေသည်ယောက်ျား အိမ်ရှေ့မင်းဖြစ်ပြီးနောက် ဥယျာဉ်တော်တွင် မင်းကြီးနှင့်အတူရှိစဉ် အိပ်ပျော်နေသော မင်းကြီးကို သတ်၍ ထီးနန်းယူရန် သုံးကြိမ်ကြံစည်သည်။ စိတ်ယုတ်ဝင်တိုင်း စိတ်ကောင်းကပြန်ထိန်းပြီး နောင်တရကာ မင်းကြီးကိုတောင်းပန် ကန်တော့ပြီး အိမ်ရှေ့မိဖုရား (ရေသည်မိန်းမ) နှင့်အတူ တောထွက်သည်။

လေ့ကျင့်ခန်းမေးခွန်းများ

- ၁။ အိမ်ရှေ့မင်းက တောထွက်မည့်အကြောင်း မင်းကြီးအား မည်သို့ လျှောက်တင်သနည်း။
- ၂။ အောက်ပါအလင်္ကာတို့ကို မည်သည့်သင်ခန်းစာတွင် မည်သို့ သုံးထားကြောင်းနှင့် အဘယ်ကြောင့် ထိုအလင်္ကာမြောက်ကြောင်း ရှင်းပြပါ။
 မေခင့်လည်ဆွဲ (ဝင်္ကံဝုတ္တိ)၊ မညှိုးပင် (ရူပက)၊ လေးမဂ်ရေ (ရူပက)၊ တဏှာချုံ (ရူပက)၊ တဏှာဝန် (ရူပက)၊ ကျတ်တွင်းရေသို့ (ဥပမာ)၊ ဇမ္ဗူလုံးထီး (ဝင်္ကံဝုတ္တိ)။

ခက်ဆစ်အဖွင့်

က

- ၁။ ကရောကပါး = ကတိုက်ကရိုက်၊ အလောတကြီး။
- ၂။ ကာမဂုဏ် = လိုချင်နှစ်သက်ဖွယ်အာရုံ။
- ၃။ ကာမဂုဏ်ငါးရပ် = ရုပ်အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့ဟူသော အာရုံငါးပါး။
- ၄။ ကောလိုက်တဲ့ကံ = အကျိုးပေး နံ့ဖျင်းသောကံ၊ ညံ့သောကံ။
- ၅။ ကံမျက်စိလယ် (လည်)လို့မျှ = ကောင်းသောကံသည် ရေသည် မိန်းမထံသို့လမ်းမှား၍မျှရောက် မလာ။
- ၆။ ကိုးဌာနဘုံ = (၃၁) ဘုံကို ကိုယ်၊ ရုပ်နှင့်ပဋိသန္ဓေ စိတ်ကိုစွဲ၍ အမျိုးခွဲခြားပြသောအခါ ရသောကိုးဘုံ။
- ၇။ ကိုးမျက်စုံ = ကျောက်မျက်ရတနာကိုးပါးစုံလင် စွာ စီခြယ်ထားသော။
- ၈။ ကောက်လျင် = စိုက်သည့်ရက်မှ ရက်ပေါင်း ၁၄၀-၁၅၀ အတွင်းမှည့်သောသက်နှု စပါးမျိုး။ ကောက်ငယ်၊ ကောက်ကြီး စသောစပါးတို့ထက် သီးလွယ်၍ အလျင်အမြန် စားသုံးရသောစပါး။
- ၉။ ကင်းဝတ်လှည့် = ခိုးသား၊ ရန်သူတို့၏ အသွားအလာကို လှည့်လည်စောင့်ကြည့်သည်။
- ၁၀။ ကန္တာရ = သွားလာရန် ခက်ခဲကြမ်းတမ်းသော ခရီး၊ ခရီးခဲ။
- ၁၁။ ကုမ္ဘာ = နတ်ဘီလူးတစ်မျိုး။
- ၁၂။ ကုံလုံ = ပြည့်စုံသည်။ လုံလောက်သည်။ ကြွယ်ဝသည်။
- ၁၃။ ကိုယ်လုပ်တော် = ရှင်ဘုရင်၏အပါးတွင် အလုပ်အကျွေး ပြုရသောမယား။ မိဖုရားကြီးထက် အဆင့်နိမ့်၍မောင်းမထက်အဆင့်မြင့်သူ။
- ၁၄။ ကျိကျိတက် = (ငွေကြေး) အလွန်များပြားစွာ။
- ၁၅။ ကျိုးရာမဲ့သီး = အကျိုးမရှိ။
- ၁၆။ ကျတ်တွင်း = တောတွင်းတိရစ္ဆာန်များ ဆားလို့ငှာ လျှက်ရ သောက်ရသော ဆားတွင်း ဆားကျင်း။
- ၁၇။ ကျိုင်း = အရိုးရှည်တပ် ထီးသဏ္ဍာန်၊ မင်း၊ မှူးမတ်အဆောင်အယောင်တစ်မျိုး။
- ၁၈။ ကြံငှန်း = ထီးနန်း။
- ၁၉။ ကြက်မခွပ် = ဇွဲကြီးစွာလုပ်သည်။
- ၂၀။ ကြိတ်စာကျေ = အလွန်သေးဖွဲ့သိမ်နုပ်နည်းပါးသော။
- ၂၁။ ကြိမ် = တွေ့ဆုံသည်။ ကြုံကြုံကြက်သည်။

ခ

- ၂၂။ ခုတင်ခု = ခဏခဏ။
- ၂၃။ ခုနစ်ချောင်းညှို့ = စောင်းတီးရာတွင် အရင်း မူလအသံ (၇) ပါး။
- ၂၄။ ခန်းဝါ = နေရာ၊ အရပ်။
- ၂၅။ ချောပို့ = ခရီးစခန်းတစ်ခုမှတစ်ခုသို့ ခရီးသည်၊ ကုန်ပစ္စည်း စသည်တို့ကို အဆင့်ဆင့် ပို့ဆောင်သည်။
- ၂၆။ ချက်ကောင်း = အခွင့်ကောင်း။ အခါကောင်း။ အလုပ် အကြံအောင်နိုင်ဖွယ်အကြောင်း ထိရောက်သည့်အချက်။
- ၂၇။ ချွတ်ခြံ = ခါးဝတ်ကိုပင်ချွတ်၍ ခြံရလောက် အောင်ဆင်းရဲသည်။ ဘာမျှမရှိလောက် အောင်မွဲသည်။

င

- ၂၈။ ငါးကွင်းဥသျှောင် = ဥသျှောင် ငါးခုရှိသော နတ်သား။ သိကြားမင်းအသုံးတော်ခံ စောင်းတီး နတ်သား (ပဉ္စသီခနတ်မင်း)။

စ

- ၂၉။ စကားဖန် = ကြားဖြတ်ကာ သိုင်းပိုင်းချဲ့ထွင်ဖန်တီး ပြောဆိုသောစကား။
- ၃၀။ စရိယ = အကျင့်။
- ၃၁။ စာဂ = စွန့်ကြဲပေးကမ်းခြင်း။
- ၃၂။ စက်စုံ = ခြေတော်စုံ။
- ၃၃။ စင်းလုံးချွတ် = အလုံးစုံ။
- ၃၄။ စစ်စစ်ပေါက်ပေါက် = ချွေချွေ တာတာ။ စစ်စစ် စိစိ။ စေ့စပ်စွာ။
- ၃၅။ စွန့်ခြင်းငါးရပ် = ဥစ္စာပစ္စည်း ဝတ္ထုတို့ကို စွန့်ခြင်း၊ မယားကို စွန့်ခြင်း၊ သားသမီးကို စွန့်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်အင်္ဂါတို့ကိုစွန့် ခြင်း၊ အသက်ကိုစွန့်ခြင်း။

ဆ

- ၃၆။ ဆိုင်းပေါင်ကျိုး = ထမ်းပိုးဖြင့်ထမ်းသော ဆိုင်းတို့၏အောက်ခြေတွင် သစ်သားပေါင်ခံလေ့ရှိရာ ထိုသစ်သားပေါင်ကျိုးနေသော ဆိုင်းထမ်း။
- ၃၇။ ဆန်တွင်းက နက်လွန်းလို့ = ဝမ်းရေးခက်လွန်းလို့။
- ၃၈။ ဆုံးပါး = ကွယ်လွန်သည်။ သေသည်။

•

- ၃၉။ ဇာတာထွန်းပေါ် = ကံကောင်းသည်။
- ၄၀။ ဇေယျတု = အောင်မြင်ကြောင်း မင်္ဂလာစကား (မင်္ဂလာရှိစေရန် ပထမဆုံးဆိုသည့် စကား၊ အောင်စေသတည်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။)
- ၄၁။ ဇင်ဂလယ် = တိုင်းငယ် ပြည်ငယ်။
(ဂျင်ဂလယ်)
- ၄၂။ ဇမ္ဗူ = မြင်းမိုရ်တောင်၏ တောင်ဘက်တွင်ရှိ ဇမ္ဗူသပြေပင် ပေါက်သောကျွန်း။ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း။
- ၄၃။ ဇမ္ဗူမင်းစံ = စံပြုလောက်သော ဇမ္ဗူရာဇရွှေမျိုး။
- ၄၄။ ဇမ္ဗူမာရှားလွန်းလို့ = ကမ္ဘာပေါ်တွင် အလွန်ရှားလွန်းလို့။

ည

- ၄၅။ ညာဇမ္ဗူမော် = ဇမ္ဗူဒီပါ လက်ယာတောင်ကျွန်းလုံး ကျော် ကြားသော။

ဓ

- ၄၆။ တစ်ဆိတ်စာ = မပြောပလောက်သောပမာဏ၊ အနည်းငယ်။
- ၄၇။ တထီးလွှားလွှား = ဆင်းရဲပင်ပန်းကြီးစွာအားသွန်ခွန်စိုက် ပြု၍။
- ၄၈။ တဏှာ = လိုချင်တပ်မက်ခြင်း။
- ၄၉။ တရကြိမ် = အပြင်းအထန်၊ အတင်းအကြမ်း။
- ၅၀။ တလတွန်း = အဆက်မပြတ်။ အတင်းအကြမ်း။
(တရတွန်း)
- ၅၁။ တာငန်း = အကွာအဝေး။ အတိုင်းအရှည်။
- ၅၂။ တာဝတိံသာ = နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်တွင် ဒုတိယမြောက်အထပ်။
- ၅၃။ တူရူ = မျက်နှာမူရာ ရှေ့တည့်တည့်။
- ၅၄။ တောင်တာ = ခရီး။ ရှည်လျားဝေးလံသောခရီး။
- ၅၅။ တစ်ရွှေမနား = အသက်မျှမရွှေ၊ မရပ်မနားဘဲ။
- ၅၆။ တန်း = အချုပ်ခန်း၊ ရာဇဝတ်မှုကို စစ်ဆေးဆဲ အခါ ချုပ်ထားသောနေရာ။
- ၅၇။ တယ်ကရ = ဂရုမစိုက်၊ မလေးမစား။

ထ

- ၅၈။ ထူး = ဆင်သတ္တဝါတို့၏ လှုပ်ရှားသွားလာမှုကို ချုပ်ထိန်းရန် ခြေတွင်တပ်ဆင်ထားသော ခြေချင်း။
- ၅၉။ ထဲသံရည်ရော် = ဆန္ဒပြင်းစွာ နှလုံးသွင်းသည်။ စိတ်တွင် စူးစိုက်အာရုံပြုသည်။

၁

၆၀။ ဒလဟော = အဆီးအတားမရှိ၊ အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့်။

ဓ

၆၁။ ဓမ္မတာ = ဖြစ်မြဲတရား။

န

၆၂။ နရက် = ငရဲ။

၆၃။ နိဒါန်းသွယ်လို့ = အကြောင်းစပ်သွယ်လို့။

ပ

၆၄။ ပဆစ်အိမ် = အဖာအစပ်များလွန်း၍ ပဆစ်အိမ်ကွက်များကဲ့သို့ ဖြစ်နေသော ထဘီ။

၆၅။ ပါရမီ = ဘဝအဆက်ဆက် ဖြည့်ဆည်းအပ်သော အလေ့အထ။

၆၆။ ပီလော = ချွေကျိသော အရည်ထွက်သည့် အရွက်ကိုဟင်းချိုချက်၍ သောက်ရသော အပင် တစ်မျိုး။

၆၇။ ပူဆာဥိုးခွေ = လိုအင်ဆန္ဒ မပြည့်ဝခြင်းကြောင့် စိတ်ထိခိုက် နွမ်းလျသည်။

၆၈။ ပက္ကလာ = နေ၊ မိုးကာကွယ်ရန် လယ်သူများ ဆောင်းလေ့ရှိသောစလူ၊ ဝါးဖပ်စသည် ကို နှီးဖြင့်ချုပ်သတ် ပြုလုပ်ထား၍ ကျောပြင်ပါလုံသည့် ခေါင်းဆောင်းရှည် တစ်မျိုး။

၆၉။ ပေါက်ပေါက်ရှူရှူ = ပေါက်ပေါက်မြောက်မြောက်။

၇၀။ ပေါင်းလန် = (လှေ၊ လှည်းပေါင်းမိုး၊ တောင်း၊ တင်း စသည်မဆုံအောင်) များပြားပြည့်လုံ သည်။

၇၁။ ပစ္စုပ္ပန် = မျက်မှောက်ကာလ။ မျက်မှောက်ဘဝ။

၇၂။ ပတ်ကြမ်းတီး။ = ဇာတ်ကရာ တိုက်ခိုက်ခန်းမျိုးတွင် ပတ်မကြီးသံညံ့စေလျက် အကြမ်းတီး မှုတ်သည်။

၇၃။ ပတ်တိတ်လို့ပိန်း = လုံးဝပြီးပြတ်သည်။

၇၄။ ပိတ်ပိတ်ပျောက် = လုံးဝပျောက်သည်။

၇၅။ ပျံ့ပျူး = သာယာ။

၇၆။ ပြာသာဒ်ဘုံပျံ့ = အထက်သို့ပျံ့တက်သွားသည့်ဟန် ဘုံအဆင့် ဆင့်ပါရှိသည့်အဆောင်။

၇၇။ ပြက်သိကာ = အနည်းငယ်။ ပါသည်ဆိုရုံမျှ အတိုင်းအဆ မဟာဏ။

၇၈။ ပြောင်း = နှံစားပြောင်း။

ဖ

၇၉။ ဖွတ်မင်းနောင် = ဖွတ်မင်း၏ အစ်ကိုခေါ်ရလောက်အောင် မွဲသူ။

ဗ

- ၈၀။ ဗရပျစ် = ရောထွေး စုခဲရှုပ်ပွေလျက်။
- ၈၁။ ဗလချာ = စုတ်ဖွာသံညံ့။ ညံ့ဖျင်းသည်။
- (ဗရချာ)
- ၈၂။ ဗေလူဝစောင်း = ပဉ္စသီခနတ်သား၏စောင်းအမည်။
- ၈၃။ ဗောဓိဆူယူ = ဘုရားဆူကိုတောင်းသော။
- ၈၄။ ဗောဓိသတ် = ဘုရားလောင်း။
- ၈၅။ ဗုဒ္ဓင်္ဂါ = ဘုရားလောင်း။

ဘ

- ၈၆။ ဘရံတောက်တီး = အဓိပ္ပာယ်မရှိဘဲ ရောက်တတ်ရာရာ။
- ၈၇။ ဘဝင် = ဥာဘုံတွင်အထက်ဆုံးဘုံ။ အထက်ဘုံ။
- ၈၈။ ဘိသိက်ပွဲ = ရေစင်သွန်း၍ မင်္ဂလာပြုသည့်အခမ်းအနား။
- ၈၉။ ဘောက်စရာ = ဘာပြုစရာ။
- ၉၀။ ဘုန်းကံ ဆောက်ဦ = ဘုန်းတန်ခိုးကြီးဖွယ်ကုသိုလ် အထောက်အပံ့။
- ၉၁။ ဘုန်းဟေ့ = ဘုန်းရှိသော။

မ

- ၉၂။ မန့်နဲ့ = မညံ့ဖျင်း။
- ၉၃။ မဟာဥပရာဇ် = အိမ်ရှေ့မင်း။
- ၉၄။ မုရင်း = မိုးကုန်ပြီးနောက် ဆောင်းတွင်းနှင့် နွေအခါတွင်ရေသွင်း၍ စိုက်ပျိုးလေ့ ရှိသော စပါးတစ်မျိုး။
- ၉၅။ မင် = နိဗ္ဗာန်ဝင်ရာလမ်းကြောင်း။
- ၉၆။ မင်္ဂလံ = မင်္ဂလာ။ အလိုပြည့်ခြင်း။ အောင်မြင်ခြင်း။ ကြီးပွားခြင်း။ ပြည့်စုံခြင်း။
- ၉၇။ မင်းမန္တာတ် = စကြာဝတေးမင်း။
- ၉၈။ မောင်းမိသံ = ဘုရင်၊ မိဖုရားတို့၏အခြံအရံ၊ နန်းတွင်း အမှုလုပ်မိန်းမများ။
- ၉၉။ မြကေသျှောင် = ဆံထုံး။
- ၁၀၀။ မြောက်စံအိမ် = နန်းတော်မြောက် အိမ်ရှေ့မင်းနေရာ အိမ်။
- ၁၀၁။ မြင်းမိုရ် = စကြာဝဠာကျွန်းလေးကျွန်း၏ အလယ်ဗဟိုရှိ ယူဇနာရှစ်သောင်းလေးထောင် မြင့်သောတောင်ကြီး။
- ၁၀၂။ မှန်ဝိုင်း = မှန်စီရွှေချထားသော ဆိုင်းဝိုင်း။

ယ

- ၁၀၃။ ယူဇနာ = ခရီးအကွာအဝေး အတိုင်းအတာ။ (၁၂. ၇၂ မိုင်နှင့် ညီမျှသည်။)
- ၁၀၄။ ယေဘူယျ (ယေဘူယျ) = အများအားဖြင့် ဖြစ်တတ်ပျက်တတ် သောသဘော၊ အတိအကျမဟုတ် သောအကြမ်းဖျင်းသဘော။

ရ

- ၁၀၅။ ရဝေ = နန်းတော်။
- ၁၀၆။ ရာဂီမြို့မျှင် = ကာမဂုဏ်၌ ပြင်းစွာစွဲမက်သော စိတ် ဆန္ဒမြို့ အညစ်အကြေး။
- ၁၀၇။ ရာဇဝသတီ ကျမ်းဂန္ထိ = မင်းခစားများနှင့်ပတ်သက်သည့် ခက်ခဲနက်နဲသော ကျမ်းဂန်များ။
- ၁၀၈။ ရောင့်ရဲ = ကျေနပ်တင်းတိမ်သည်။
- ၁၀၉။ ရွေးတော်ယူ = ဆင်တပ်တော်အတွက် ရွေးကောက် ခြင်းခံရသော 'ရွေးဆင်' တို့ဝင်ထွက်ရာ ရွှေနန်းတော်သစ် တပ်အရှေ့မျက်နှာ တံခါး။
- ၁၁၀။ ရွက်အုပ်သီး = လူသူမသိမမြင်စေဘဲ၊ သို့ဝှက်လျက်။
- ၁၁၁။ ရွက်အုပ်သီးပူ = ကြိတ်၍ပူရသည်။
- ၁၁၂။ ရွှေတောင် = ထီးနန်း။

လ

- ၁၁၃။ လူကပ်ပါး = တစ်ရပ်တစ်ကျေးမှ လာရောက်နေ ထိုင်သူ။ သူတစ်ပါးထံတွင် ကပ်မြှောင် ၍ခိုမှီနေထိုင်သူ။
- ၁၁၄။ လောကဓံ = လောကတွင် ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိသော ဆူကြူ၊ နိမ့်မြင့်သဘောတရား။
- ၁၁၅။ လောကသုံးဖြာ = ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ ဟူသော လောက သုံးပါး။
- ၁၁၆။ လက်ပမ်းပေါက် = စိတ်မာန်တက်ကြွသည့်အခါမျိုး၊ ဝင့်ကြွားလိုသော အခါမျိုး၌ လက် တစ်ဖက်ကိုကွေး၍ ပိုက်ပြီးရင်အုပ်နှင့် လက်မောင်းကွေးဆုံရာချိုင့်ကို ကျန်တစ်ဖက်လက်ဝါးဖြင့် တဖြောင်းဖြောင်းမြည်အောင် ရိုက်ခတ်ခြင်း။
- ၁၁၇။ လှမနော် = လှပသောမနော်နတ်သမီး။
- ၁၁၈။ လျှော်တေ = သစ်ပင်မြက်ပင်မှရသောလျှော်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့်သင်္ကန်း။

ဝ

- ၁၁၉။ ဝေဝုဇ် = စကားပရိယာယ်။
- ၁၂၀။ ဝေါယာဉ် = ဘုရင်၊ အိမ်ရှေ့မင်းနှင့် ဘုရင့် အသနားတော်မြတ်ခံရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သာ စီးနင်းရသော လူထမ်းသည့် ယာဉ်တစ်မျိုး။

- ၁၂၁။ ဝက်စားကျင်း = ဝက်များအစာထည့်ကျွေးရန် လုပ်ထားသော , သစ်သားခွက်ရှည်။
- ၁၂၂။ ဝက်စားကျင်း = ကျေးဇူးကန်းသည်။
- ကော်
- ၁၂၄။
- ၁၂၃။ ဝေဿဝဏ်နတ် = နတ်မင်းကြီးတစ်ပါး။
- သ**
- ၁၂၄။ သာကီလုံးမျက် = သာကီဝင်အနွယ်ဖြစ်ပြီး ကြည့်၍
- ဖျော် = ကောင်းသော၊ လှပတင့်တယ်သော မိဖုရား။
- ၁၂၅။ သံသရာ = ဘဝအသစ်ဖြစ်ခြင်းဖြင့် အစဉ်မပြတ်ဘဲ အဖန်တလဲလဲ ကျင်လည်ရာဘဝစက်။
- (တပြောင်းပြန်ပြန်ကျင်လည်ရာ။)
- ၁၂၆။ သံသာကမ်းရပ် = သံသရာ၏တစ်ဖက်ကမ်း၊ နိဗ္ဗာန်။
- ၁၂၇။ သော်မှော် = ပန်းပု ပန်းကြွတစ်မျိုး။
- ၁၂၈။ သင်္ကြန်ယင် = ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုသည်။
- ၁၂၉။ သိင်္ဂီ = ရွှေကောင်းတစ်မျိုး။
- ၁၃၀။ သိင်္ဂီသော်မှော် = နုပ်နုပ်စစ၊ လှလှပပရွှေပွင့်ကလေးများ ကြွထားသောပန်းကြွ။
- ၁၃၁။ သိုင်းနင်းကွက်ကျ = သိုင်းသမားတို့၏ ခြေနင်းကွက် စနစ်တကျ နင်းသကဲ့သို့ ခြေလှမ်း
- ခြေကျမှန်မှန်ဖြင့်။
- ၁၃၂။ သန်းခေါင်မောင်း = သန်းခေါင်တွင် သာယာစွာ မြည်သောစောင်း။
- ၁၃၃။ သဗ္ဗ = အလုံးစုံ။ အကုန်။
- ၁၃၄။ သဗ္ဗညုဉာဏ် = အလုံးစုံသိသောဉာဏ်၊ ဘုရားဉာဏ်။
- ၁၃၅။ သမ္ဘာ = ဘဝအဆက်ဆက် ပါရမီဖြည့်တင်းမှု ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသောဘုန်းကံ။
- ၁၃၆။ သိမ်ဖျင်း = သေးနပ်ညံ့ဖျင်းသည်။
- ၁၃၇။ သုံးလွန်းလိမ် = ခါးတွင်ထတီအထက်နားကိုသုံးလိမ်
- နာနာကျစ်၍ ထိုးထားသည်။
- (ထတီတိုတို ခိုင်ခိုင်ဝတ်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။)
- ၁၃၈။ သုံးသွယ်စရိယ = လောကအကျိုးငှာကျင့်ခြင်း၊ ဆွေမျိုး အကျိုးငှာကျင့်ခြင်း၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်း
- အကျိုးငှာကျင့်ခြင်း။

အ

- ၁၃၉။ အကျော်ဇေယျ = အောင်မြင်ကျော်ကြားခြင်း။
- ၁၄၀။ အခန့်သင့် = အကြောင်းအခွင့်တိုက်ဆိုင်သည်။

- ၁၄၁။ အစပ်တည် = ပြေပြစ်ဆီလျော်သည်။ သင့်လျော် ညီညွတ်သည်။
- ၁၄၂။ အစိမ်းဖမ်း = အချိန်မဆွဲဘဲ၊ နှုတ်မနေဘဲ အမိအရ ယူသည်။
- ၁၄၃။ အဆောင် = ကိုယ်နှင့်မကွာဆောင်ယူသောပစ္စည်း။
- ၁၄၄။ အထီးကျန် = ခိုကိုးရာမဲ့ဖြစ်သည်။ ဆင်းရဲမွဲတေသည်။
- ၁၄၅။ အနတ္တရတနာ = အတိုင်းမသိ တန်ဖိုးရှိသောရတနာ။
- ၁၄၆။ အနန္တ = အဆုံးမရှိသော။ အပိုင်းအခြားမရှိသော။
- ၁၄၇။ အဖတ်တင် = ပိုင်ဆိုင်သောအရာအဖြစ် ကြွင်းကျန် ရစ်သည်။ အကျိုးအမြတ်ကျန်သည်။
- ၁၄၈။ အမြိုက်နက်တံ = သေခြင်းကင်းမဲ့သောအဖြစ်။ နိဗ္ဗာန်။

(ထူးမြတ်ရာအစစ်အမှန်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်။)

- ၁၄၉။ အလျှင်း = အရှင်း။ လုံးဝမပါရှိ။
- ၁၅၀။ အဝီစိ = ငရဲကြီးရှစ်ထပ်တွင် အောက်ဆုံးဖြစ်သော ငရဲ၏အမည်။
- ၁၅၁။ အာဂပါးစပ် = သာမန်မဟုတ်သော။ ထူးခြားသောပါးစပ်။
- ၁၅၂။ အာရုံ = စိတ်၏ကျက်စားရာ။ စိတ်၏မှီတွယ်ရာ။

ဣ

- ၁၅၃။ ဣန္ဒြေ = ကိုယ်၊ နှုတ် စသော အမူအရာတို့ကို စောင့်စည်းမှု။

ဥ

- ၁၅၄။ ဥကင် = ရာဇပလ္လင်၏အထက်ပိုင်းအထွတ်။ မြင့်မြတ်သောအရာ။
- ၁၅၅။ ဥက္ကဋ္ဌ် = အထွတ်အထိပ်။ အကြီးအမှူး။ ဦးခေါင်း။
- ၁၅၆။ ဥပ္ပဒ္ဒဝေါ = မမျှော်လင့်ဘဲ ရုတ်တရက် ဖြစ်လာသော ဘေးအန္တရာယ်။

- ၁၅၇။ ဧကရာဇ် = တစ်ပါးတည်းသောမင်း။